

Kādēļ nepieciešama vietējā mednieku pārstāvniecība?

Ainārs Zvejnieks,
LATMA valdes loceklis

Kas gan medniekam vajadzīgs, lai tas būtu laimīgs? Plinte, patronas, medību plātības, medijums mežā un labākajā gadījumā –

nevar aizliegt viņiem tā domāt, taču arvien vairāk sarodas entuziastu, kuri darīs visu, lai aizliegtu darīt citiem to, kas pašiem ir nepieņemams. Arī dabas draugiem, kas velta savas brīvās stundas, vērojot putnu lidojumā, šķietis absolūti lieki ļaut medniekiem bojāt šo

pārliecināt atbildīgās amatpersonas pieņemt medniekiem labvēlīgus lēmumus, tad bieži vien izdodas panākt kompromisa risinājumu, bet sliktākajā gadījumā – mednieku viedoklis vismaz tiek uzklausīts.

Šāda pārstāvniecība jeb asociācija ir nepieciešama, jo

ministrijas vai dienesti, pieņemot dažādus lēmumus, nevar uzklausīt visu mednieku viedokļus, kā arī aptaujāt katru, kuram attiecīgā jautājuma risināšanā varētu būt kāda interese. Tādēļ parasti šīs institūcijas vērsas pie nevalstiskajām organizācijām, kuras ir kompetentas attiecīgajā nozarē. Šāda sistēma darbojas ne tikai medību, bet arī mežsaimniecības (Mežu īpašnieku biedrība), lauksaimniecības (Zemnieku saeima), šaušanas sporta (Latvijas Sportinga federācija) u.c. nozarēs.

Biedru pārstāvēšana dažādās institūcijās nav vienīgais šādu organizāciju uzdevums. Svarīgi veidot atgriezenisko saiti ar saviem biedriem un citiem interesentiem. Lai to panāktu, LATMA, piemēram, atbalsta un organizē dažādus pasākumus – šaušanas sacensības vai izglītojošus seminārus. Pēdējais jaunums – pēc vairākkārtēja mednieku lūguma notiek mēģinājums sakārtot trofeju vērtēšanas ekspertu darbību.

Nav iespējams risināt vietēja mēroga jautājumus, ja tie netiek aplūkoti starptautiskā kontekstā. Jebkurai nacionālajai pārstāvniecībai ir savi starptautiskie sadarbības partneri vai vienojošās organizācijas, piemēram, Latvijas Jātņnieku federācija ir Starptautiskās jātņnieku federācijas (FEI) biedrs, Latvijas Kinoloģiskā federācija ir Starptautiskās kinoloģiskās federācijas (FCI) biedrs, bet Latvijas Sportinga federācija ir Starptautiskās medību šaušanas sporta federācija (FITASC) biedrs. LATMA ir Eiropas Savienības Medību un dabas aizsardzības asociāciju federācijas (FACE) biedrs. Šīs starptautiskās organizācijas savukārt aktīvi darbojas, lai ne tikai veidotu vienotus standartus dažādām pasaules valstīm, attīstot konkrēto darbības jomu (ne vienmēr tas attiecas uz medībām), bet arī pārstāv savu biedru intereses dažādās starptautiskā mēroga institūcijās, piemēram, Eiropas Komisijā vai Eiropas Parlamentā.

LATMA gadu gaitā ir izdevies nodibināt

ļoti labas attiecības ar FACE, kas ļauj saņemt svarīgu informāciju vai starptautisko normu skaidrojumus bez liekām formalitātēm. Pēdējā laika labākais sadarbības piemērs ir skaidrojuma saņemšana par ES normatīvajiem aktiem, kas regulē šaujamieroču apriti. Pateicoties tam, jaunajā likumprojektā „Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likums” izdevās novērst nepamatotu normu ieviešanu, kas bija iekļautas kā ES direktīvas uzstādītās prasības. LATMA prezidents Elmārs Švēde aktīvi pārstāv Baltijas valstu intereses FACE valdē.

Ikdienas gaitās medniekiem šādu organizāciju darbošanās varbūt šķiet lieka un nevajadzīga, taču, ja viņu intereses netiktu pārstāvētas ne tikai Latvijas, bet arī starptautiskajās institūcijās, daudz kas Latvijas medību dzīvē būtu izmainīts vai pat zaudēts. Piemēram? Iespējams, slazdošana būtu jau aizliegta, šaujamieroču izmantošana padarīta krietni sarežģītāka, bet medību suņu izmantošana medībās – vispār aizliegta.

Trofeju vērtēšanas ekspertiem izsniedz zīmogus

Pēc vairākkārtēja mednieku lūguma Latvijas Mednieku asociācija (LATMA) kā Starptautiskās medību un medijamo dzīvnieku aizsardzības komitejas (CIC) oficiālais Latvijas pārstāvis ir sākusī CIC trofeju vērtēšanas ekspertu darbības sakārtošanu.

LATMA noskaidrojusi trofeju vērtēšanas ekspertus, kuriem piešķirts sertifikāts par trofeju vērtēšanas ekspertu kursu beigšanu. Sertificētajiem ekspertiem LATMA turpmāk izsniegs īpašu zīmogu, kas apliecinās eksperta tiesības vērtēt trofejas. LATMA izstrādā arī svinīgo saistībrakstu, kurā būs iekļauti principi un kritēriji, kas jāievēro trofeju vērtēšanas ekspertam. Saņemot zīmogu, eksperts ar savu parakstu uz saistībraksta apliecinās, ka, vērtējot trofejas, ievēros saistībrakstā minētos principus un kritērijus.

Pirmie trofeju vērtēšanas eksperta zīmogu saņēms: Viesturs Valdis Dreimanis, Agris Riba, Ivars Frīdemanis, Rimants Zeltzaķis, Andris Suharevs, Ilgvars Sproģis, Aigars Soms, Māris Ovčarenko, Sergejs Krjačeks, Kaspars Šuikovskis, Dzintars Rozens, Jānis Strazdiņš.

LATMA aicinās ekspertus, no sava vidus ievēlēt koordinatoru, kurš apkopotu datus par novērtētajām trofejām, kā arī informāciju par trofejām, kuras novērtējuši atsevišķi eksperti.

Par trofeju vērtēšanas ekspertu var kļūt jebkurš interesents, kurš piedalījies semināros un praktiskajās nodarbībās.

Ekspertus, kuri vēlētos iegūt zīmogu, taču nav minēti šajā publikācijā, lūdzam rakstīt uz e-pastu latma@latma.lv vai zvanīt A. Zvejniekam pa tālruni: 29131001.

Foto: M. Pētersone

Kādēļ neļaut medniekam medīt tā, kā tas darīts vakar, pirms desmit gadiem, pirms piecdesmit?

mā arī uzticams medību suns. Tā tas būtu ideālā pasaulē, kurā katrs, kas vēlas, var ņemt šaujamo un iet uz mežu medīt visu, kas pagadās. Reālajā dzīvē, saduroties dažādu nozaru (mežsaimniecības, lauksaimniecības, dabas aizsardzības un medību saimniecības) interesēm, bieži vien mednieka iespējas medīt ietekmē tik daudz un dažādu faktoru, ka šī nodarbe pārvēršas par lielu un dārgu problēmu. Kas medniekam var palīdzēt?

Ierindas medniekam, kurš gadu no gada iet mežā, baudīdams dabas veltes, nav nedz iespēju, nedz saprašanas cīnīties ar likumdevējiem, lai pierādītu, ka tas, ko viņš dara, nav nekas slikts un postošs. Tādi jēdzieni kā bioloģiskā daudzveidība, ilgtspējīga izmantošana viņam ir sveši un neizprotami. Kādēļ neļaut medniekam medīt tā, kā tas darīts vakar, pirms desmit gadiem, pirms piecdesmit? Kādēļ jāmeģinā ietekmēt un mainīt pašsaprotamas lietas? Nav vienas atbildes uz šiem jautājumiem, tomēr ir iespējams mēģināt izprast lietas būtību.

Sabiedrību var iedalīt medniekos un nemedniekos. Tie, kam mežs iedvēš šausmas, bet lietūs šķiet kā skābe, kas izkausē, medības, visticamāk, saistīsies ar kaut ko brutālu un senu, kam nav vietas modernajā pasaulē, kur par izdzīvošanu nav jācīnās ar šķēpu un loku. Šādi nemednieki, kas nespēja atšķirt pat stirnu no brieža, uzskatīs šāda dzīvnieka nošaušanu par asinskāru slepkavību. Nevien

idilli ar skrotīm un lielu troksni. Ja vēl ņem vērā to, ka daudz tiek runāts par bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, par biotopiem un sugām, kas izzūd neapveramos ātrumos cilvēku darbības rezultātā, medības šķietis pirmais acīmredzamākais šādu notikumu iemesls. Tādēļ nav ko brīnīties, ka ne tikai mūsu zemē, bet arī Eiropā un pasaulē strauji pieaug medību pretinieku skaits.

Kas atliek medniekam? Samierināties ar aizliegumiem, vai ņemt plinti un doties piketēt pie attiecīgo institūciju durvīm? Ne viens, ne otrs nav risinājums. Pasaulē un Eiropā izplatīta prakse gandrīz jebkurā nozarē ir doties pie savas nacionālās pārstāvniecības, lai tā būtu federācija vai asociācija, kļūst par tās biedru, tādā veidā atbalstot organizāciju, kas darbojas dažādos līmeņos, lai aizstāvētu savu biedru intereses.

Vietējās profesionālās asociācijas uzdevums – iesaistīties mednieku problēmu risināšanā dažādos varas līmeņos. Latvijā šāds piemērs ir Latvijas Mednieku asociācija (LATMA), kas sadarbojas ar Zemkopības un Vides ministriju, kā arī citām institūcijām, lai aizstāvētu savu biedru intereses jautājumos, kas tieši skar viņu medību gaitas. Šāda sadarbība galvenokārt attiecas uz dažādu normatīvo aktu izstrādi, piemēram, medības reglamentējošiem likumiem un Ministru kabineta noteikumiem. Daudzus priekšlikumus nesenantiem grozījumiem Medību noteikumos likumdevēji saņēma tieši no LATMA. Ja ne vienmēr izdodas

FACE Eiropā cīnās par mednieku interesēm

Mare Pētersone

Dažādu Eiropas valstu medību tradīcijām ir gan daudz kopīgu, gan atšķirīgu iezīmju. Taču Eiropas Savienības (ES) institūciju normatīvajos aktos medību nozarē atšķirīgais bieži vien netiek ņemts vērā. Mednieku intereses ES institūcijās aizstāv ES Medību un dabas aizsardzības asociāciju federācija (FACE), kas apvieno 7 miljonus Eiropas mednieku. Šai organizācijai allaž ir darba pilnas rokas, ko apliecināja arī 11. septembrī Briselē rīkotā FACE Ģenerālā asambleja.

FACE savus spēkus un resursus velta, lai liktu saprast ES lēmējiem, ka medības un medību saimniecības veidošana nav tikai izklaide, bet gan nozīmīga Eiropas tautu kultūras sastāvdaļa. Organizācija uzsver, ka tās mērķis ir popularizēt medības, kas notiek saskaņā ar saprātīgas un ilgtspējīgas dabas resursu izmantošanas principiem un darbojas kā instruments lauku attīstībai, dabas aizsardzībai, bioloģiskās daudzveidības un dzīvotņu saglabāšanai. FACE pārstāv savu biedru kopējās intereses Eiropas Komisijā (EK) un Eiropas Parlamentā, mudinot tās uzklaust medniekus jautājumos, kas skar medības, dabas apsaimniekošanu, dabas aizsardzību, šaujamierocus, dzīvnieku veselību, medijumu u.c. Ģenerālās asamblejas 11. septembra dienas kārtība apliecināja, ka FACE darbs mednieku interesēs tiek izvērstš dažādos virzienos un arī vainagojas panākumiem.

FACE ir iesaistījusies Kopējās lauksaimniecības politikas veidošanā, norādot, ka intensīvā lauksaimniecība pēdējās desmitgadēs ir ievērojami samazinājusi Eiropas bioloģisko daudzveidību, kā arī lauksaimniecības zemju ainavisko, rekreatīvo un estētisko vērtību. Atzīstot lauksaimniecības svarīgo lomu, tā aicina politikas veidotājus pievērsties lauksaimniecības daudzfunkcionalitātei, t.i. panākt, lai lauksaimniecība ne tikai koncentrētos uz savas produkcijas ražošanu, bet arī rūpētos par dabas daudzveidības saglabāšanu.

Aktīvs darbs FACE notiek, lai paaugstinātu mednieku prestižu sabiedrībā un izskautu stereotipu par „asinskāro” mednieku. Tāpēc tā sākusi veidot Mednieku manifestu

par bioloģisko daudzveidību Eiropā. Latvijas ierindas mednieks var pajautāt – kādā veidā manifests ietekmēs viņa ikdienas medību gaitas? Dokuments ir ilgtermiņa ieguldījums nākotnē. Ja izdosies pārliecināt lēmēj institūcijas Eiropas līmenī un arī pašmājās, ka mednieks ne tikai patērē dabas resursus, bet arī var dot savu ieguldījumu dabas daudzveidības saglabāšanā, tad, lemjot par kādu jautājumu, kas tieši attiecas uz medībām, tas var tikt pieņemts par labu medniekiem.

Lielu darbu FACE iegulda t.s. Putnu direktīvas* jautājuma risināšanā. „Putnu” direktīvas prasības neapmierina ne tikai Latvijas, bet arī Itālijas un Grieķijas medniekus, kuriem putnu medības ir ne tikai populāra nodarbe, bet arī nozīmīgākā medību tradīcija valstī. Panākta vienošanās, ka kopā ar *Birdlife International* (Starptautiska dabas aizsardzības organizācijas apvienojoša institūcija) tiks pārskatīts process, kā tiek izstrādāti dažādi putnu aizsardzības plāni, kā arī iecerēts panākt, lai tie tiktu arī īstenoti. Jāvienojas par metodoloģiju, lai identificētu putnu sugas, kuru aizsardzībai šādi plāni jāizstrādā. Putnu direktīvā arī jāpanāk, lai ziņošanas sistēma par putnu sugām būtu noteikta līdzīgi kā Biotopu direktīvā**, t.i. dalībvalsts ziņojums tiek gatavots ik pēc 6, nevis 3 gadiem. FACE vēlas panākt, ka tiesības sniegt informāciju par dažādu putnu populāciju stāvokli ir ne tikai nacionālajām ornitologu organizācijām un dažādu institūciju pārstāvjiem, bet arī medniekiem. Šis jautājums vairāk aktuāls ir Itālijas un Grieķijas medniekiem, par ko liecināja visai asās un emocionālās šo valstu pārstāvju diskusijas ar FACE ekspertiem Ģenerālās asamblejas laikā.

FACE pārstāv 36 valstu medniekus, kas skaitāmi 7 miljonus (skatīt tabulu). Kā vērtēt Latvijas 25 tūkstošus? Salīdzinot ar Francijas 1,33 miljonu lielo mednieku armiju, tas varētu būt kā neliels pulks, taču, palūkojoties uz Nīderlandes statistiku, arī mēs varam justies kā mazas valsts "armija". FACE, izmantojot savu kompetenci un entuziasmu, cenšas vienlaikus aizstāvēt visu šo dažādo valstu mednieku intereses, tās samērojot un iedziļinoties katras valsts medību tradīciju īpatnībās. Ne vienmēr visas prasības un vajadzības iespējams ņemt vērā, kāds paliks arī

Mednieki Eiropas valstīs

Valsts	km ² x 10 ³	Mednieki	Iedzīvotāji/m	Iedzīvotāji/km ²	Mednieki/Iedzīvotāji
Francija	643	1 331 000	64,1	100	1:48
Vācija	358	351 000	82,5	230	1:233
Itālija	301	750 000	58,1	193	1:77
Spānija	505	980 000	40,1	85	1:41
Lielbritānija	245	800 000	61,1	248	1:76
Dānija	43	165 000	5,5	126	1:33
Somija	338	308 000	5,2	15	1:17
Norvēģija	324	190 000	4,7	14	1:24
Zviedrija	450	290 000	9	20	1:31
Igaunija	45	16 600	1,3	29	1:78
Latvija	65	25 000	2,3	35	1:92
Lietuva	65	32 000	3,6	55	1:112
Polija	313	106 000	38,5	123	1:363
Beļģija	31	23 000	10,4	341	1:452
Īrija	70	350 000	4,2	58	1:12
Luksemburģa	3	2 000	0,5	192	1:250
Nīderlande	42	28 170	16,7	395	1:618
Austrija	84	118 000	8,3	98	1:70
Čehija	79	110 000	10,2	129	1:93
Ungārija	93	55 000	9,9	109	1:190
Slovākija	49	55 000	5,4	110	1:98
Slovēnija	20	22 000	2	100	1:91
Šveice	41	30 000	7,6	185	1:253
Kipra	9	45 000	0,8	89	1:17
Grieķija	132	235 000	10,7	84	1:45
Malta	0,3	15 000	0,4	1333	1:27
Portugāle	92	230 000	10,7	116	1:46
Albānija	29	14 000	3,6	124	1:257
Bosnija un Hercegovina	51	50 000	4,6	90	1:92
Bulgārija	111	110 000	7,7	69,5	1:70
Horvātija	57	55 000	4,5	79	1:73
Moldova	34	14 000	4,3	126	1:200
Montenegro	14	-	0,7	50	-
Rumānija	230	60 000	22,2	94	1:361
Serbija	77	80 000	10,2	132	1:126
Turcija	781	300 000	73,2	94	1:244

zaudētājos, taču ir skaidrs, ka Eiropas platajos gaiteņos FACE cīnās par mednieku interesēm.

* Padomes Direktīva par savvaļas putnu

aizsardzību (02.04.1979. Nr. 79/409/EEK)
** Padomes Direktīva par dabisko biotopu un savvaļas dzīvnieku un augu aizsardzību (21.05.1992. Nr. 92/43/EEK)

Laiks zosu medībām

Medību noteikumu grozījumi paredz, ka no 15. septembra Latvijā atļauts medīt arī meža zosis. „Jakts” publicē medībām atļauto zosu aprakstus.

Latvijai cauri ceļojošās sējas zosis pārziemo galvenokārt Ziemeļjūras dienvidu piekrastes zemēs, daļa uzturas arī Centrālajā Eiropā Donavas vidustecē. Caurceļošanas laikā sējas zosis

g) par sējas un meža zosi. Vecie putni no sējas un meža zosīm atšķiras ar platu balta apspalvojuma joslu knābja sānos un uz pieres un platām, neregulārām, tumšām šķērsvītrām ķermeņa

Baltpiers zoss balss salīdzinot ar sējas un meža zosi ir melodiskāka, mazāk “gāģinoša”.

Izteikta caurceļošana rudenī novērojama pāris dienas pēc sala uznākšanas Pēterburgas apgabalā, Karēlijā un citās teritorijās, kas atrodas ziemeļaustrumos no Latvijas. Ceļošanas laikā baltpiers zosis pie mums apmetas tādās pašās vietās kā citas radniecīgas sugas – sūnu purvos, lielos un aizaugušos ezeros, plašos zivju dīķos, plāvās un laukos. Ja pārtraukums ceļošanā ir ilgāks, rīta un vakara stundās novērojami regulāri zosu pārlidojumi starp atpūtas un barošanās vietām.

Meža zoss *Anser anser*

Meža zoss (80 cm, 2100 – 4300 g) no citām pie mums sastopamajām zosīm atšķirama lidojumā galvenokārt pēc gaiši pelēkās spārnu plecu joslas, kas ļoti kontrastē ar tumšo spārnu galu un pakāļējo malu. Meža zosij ir drukns un ieapaļš ķermenis, garš un paresns kakls, liela galva un knābis. Tai ir rozīgas kājas, oranžs vai rozā knābis. Tēviņi pārsvarā ir lielāki par mātītēm.

Meža zoss ir pelēcīgi brūna ar tumšāku galvu un gaišāku vēderu, uz kura ir tumši plankumi. Jaunajiem putniem parasti nav tumša plankumu uz vēdera.

Kanādas zoss *Branta canadensis*

Lielāka par meža zosi (95 cm, 3700 – 5400 g), melnu kaklu un galvu, kuras sānos aiz acs atrodas balts laukums. Dabiski apdzīvo Ziemeļameriku, bet kopš pagājušā gadsimta 30. gadiem introducēta Skandināvijā, kur to skaits strauji pieaudzis.

Izmantota informācija no Lielās medību grāmatas (1999), kā arī Wikipedia enciklopēdijas.

Foto: Tom Greenwood

Sējas zoss *Anser fabalis*

Lielumā (66 – 88 cm, 3000 – 3500 g, var būt arī smagāka) kā meža zoss, tikai tumšāka, īpaši spārnu virspuse (nav konstatējoši gaišās plecu joslas kā meža zosij), galva un kakls. Kājas un knābja gaišās daļas dzeltenīgi oranžas. Balss mazāk melodiska nekā baltpiers zosij, parasti sastopama mazākos baros nekā baltpiers zoss.

apmetas lielākoties plašās plāvās, labības laukos un sūnu purvos, arī plašākos seklos, aizaugušos ezeros un zivju dīķos. Gadījumos, kad putni apmetušies pie mums uz ilgāku laiku, rītos un vakaros vērojami pārlidojumi no atpūtas uz barošanās vietām un otrādi.

Baltpiers zoss *Anser albifrons*

Nedaudz mazāka (65 – 78 cm, 1800 – 3100

Ērcu pārnēsātās slimības īpaši apdraud medību suņus

Inese Bērziņa,
veterinārārste

Latvijā izplatītas divu veidu ērces – suņu ērce (Ixodes ricinus), kas vairāk sastopama Latvijas centrālajā un rietumu daļā, un taigas ērce (I.persulcatus), kas biežāk konstatēta austru-

mu rajonos. Pēc izskata tās ir ļoti līdzīgas. Abas spēj pārnēsāt baktērijas, kas var izraisīt saslimšanas suņiem. Vislielākais risks sunim Latvijā ir saslimt ar anaplazmozi un Laima slimību. Viena ērce var pārnēsāt abu veidu baktērijas – šādos gadījumos slimība izpaužas smagāk, bet ārstēšana var būt ilgāka un sarežģītāka.

Anaplazmoze	Laima slimība
Cēloņi	
Ērces piesūkšanās, ja tā pārnēsā anaplazmas.	Ērces piesūkšanās, ja tā pārnēsā borēlijas. Inficēšanās risks paaugstinās, ja ērce piesūkusies ilgāk nekā 12 stundas.
Pazīmes	
– Var pārslimot bez pazīmēm – Apātija – Paaugstināta temperatūra – Palielinātas, sāpīgas locītavas – Nav ēstgribas – Vemšana – Caureja	– Klibums – Drudzis – Sāpīgas, palielinātas locītavas – Nieru mazspēja – Nav ēstgribas
Gaita	
Samazināts trombocītu un leukocītu skaits, hroniskas locītavu sāpes, retāk novēro neiroloģiskas problēmas.	Locītavu problēmas, nāvējoši nieru bojājumi.
Agri diagnosticējot, prognoze ir laba un infekcija labi padodas ārstēšanai.	

Precizē medījumu gaļas realizēšanas prasības

Ministru kabinets (MK) 20. jūlijā apstiprināja Zemkopības ministrijas izstrādāto noteikumu projektu „Noteikumi par kārtību, kādā mednieki galapatērētājam piegādā medijamos dzīvniekus vai to gaļu mazā daudzumā, un higiēnas prasībām medijamo dzīvnieku un to gaļas aprītei“. “Jaks” piedāvā īsu ieskatu noteikumu prasībās (visu MK noteikumu tekstu skatīt <http://www.likumi.lv/doc.php?id=213734>).

Precizēts medijamo dzīvnieku un to gaļas daudzums, ko realizē tieši galapatērētājam. Par mazu medijamo dzīvnieku gaļas daudzumu lielajiem medijamiem dzīvniekiem uzskata 500 kg nedēļā, bet mazajiem – 100 kg nedēļā. Gadījumā, ja mednieks vēlas gaļu mazā daudzumā pārdot tieši galapatērētājam vai vietējam mazumtirdzniecības uzņēmumam (piemēram, veikalam, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumam u.c.), kas to piegādā galapatērētājam, tad jāņem vērā MK noteikumu prasības.

Uzskaitīti nosacījumi, kas jāievēro, lai mednieks medijamos dzīvniekus vai to gaļu varētu piegādāt galapatērētājam vai uzņē-

mumam:

- Medijums ir apstrādāts medijamo dzīvnieku apstrādes vietā, kas atzīta vai reģistrēta Pārtikas un veterinārā dienesta pārtikas uzņēmumu reģistrā normatīvajos aktos par pārtikas uzņēmumu atzīšanu un reģistrāciju noteiktajā kārtībā;
- Medijamais dzīvnieks ir nomedīts vietā, kurā nav noteikts medību ierobežojums vides piesārņojuma vai konstatēto dzīvnieku infekcijas slimību dēļ;
- Medijamā dzīvnieka pēcnāves (*post mortem*) apskati medijuma apstrādes vietā ir veicis Pārtikas un veterinārā dienesta pilnvarots veterinārārsts vai persona, kura apmācīta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 853/2004, kas nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku, III pielikuma IV sadaļas 1. nodaļu (turpmāk – apmācīta persona) valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā. Atbilstīgās institūcijas vēl nevar vienoties par to, kas un kā veiks šo apmācību;
- Medijamā dzīvnieka liemenis, tā daļas un subprodukti ir marķēti atbilstoši pārti-

Profilakse

Lai izvairītos no ērcēm, jāmēģina tās atbaidīt no piesūkšanās. Var lietot dažādus pretērcu līdzekļus – gan vienus pašus, gan arī kombinējot (uzmanīgi iepazīstoties ar ražotāja ieteikumiem, jo ne visus līdzekļus drīkst kombinēt!).

Ja tomēr ērce piesūkusies, svarīgi to pēc iespējas ātrāk noņemt. Šai procedūrai labāk lietot īpašu, šim nolūkam paredzētu pinceti, kas nopērkama veterinārajās aptiekās. Ērce pirms izvilkšanas vispirms jāgriež ap savu asi (virziens nav svarīgs). Griešana nepieciešama, lai no vietas izkustinātu ērces atskabargaino snukīti, ko tā izmanto, lai noturētos brūcē. Ja nepareizi izņemot ērci, tiek traumēts tās snukītis, ērces siekalas vai pat zarnu saturs ar baktērijām var nonākt suņa asinīs. Kādreiz uzskatīja, ka pirms ērces izņemšanas tai jālej virsū eļļa vai spirts, taču ir izpētīts, ka šādas darbības ērcei var izraisīt vemšanu un ar siekalām baktērijas nokļūst sunī, to inficējot.

No ērcēm jāuzmanās arī ārzemju ceļojumos, jo tur tās mēdz pārnēsāt citus bīstamus parazītus. Suņiem, kuri ir atgriezušies no Spānijas, Ukrainas, Krievijas, Vācijas u.c., Latvijā konstatēti babeziozes gadījumi.

LLU sāk pētījumu

Latvijas Lauksaimniecības universitātes (LLU) Veterinārmedicīnas fakultātē sāks pētījums, lai noskaidrotu, cik bieži suņi Latvijā saskaras ar ērcu pārnēsātajām slimībām.

Notiek veselu, klīniski slimu, tostarp arī medību suņu, asins analīžu pētījumi.

Vislielākais risks sastapties ar inficētām ērcēm ir medību suņiem. Līdz šim no 13 izmeklētajiem medību suņiem no Jelgavas, Alūksnes un Ogres apvidus 2 konstatētas antivielas pret anaplazmām. Antivielas asinīs norāda, ka suņiem kādreiz iekodusi inficēta ērce. Antivielas pret baktērijām saglabājas arī pēc tam, kad pati slimība jau pārvarēta.

Līdz šim iegūtie dati liecina, ka Latvijā suņi ar anaplazmozi slimo apmēram tikpat bieži kā Zviedrijā, kur gandrīz piektdaļai suņu konstatētas antivielas pret anaplazmozi.

Par Laima slimības izplatību suņiem datu vēl trūkst. Ja rodas interese pārliecināties, vai piesūkusies ērce satur borēlijas, kas izraisa Laima slimību, to iespējams izdarīt veterinārajā klīnikā.

Vēlaties piedalīties?

LLU pētījumā var piedalīties jebkurš interents. Iepriekš piesakoties, sunim bez maksas tiks veikta asins analīze, kuras rezultātus varēs saņemt arī saimnieks. Būs jāaizpilda aptaujas anketa par pretērcu pasākumiem jūsu sunim.

Aicinām atbalstīt pētījumu! Sīkākas ziņas par dalību pētījumā sniedz Inese Bērziņa pa e-pastu inese.berzina@gmail.com vai pa tālruni 26324105.

Informācija par pētījumu pieejama mājaslapā www.erce.lv

veikšanai.

- Precizēta pavaddokumentā ietveramā informācija un noteikts, kurš Valsts meža dienesta (VMD) izsniegts pavaddokuments vai tā kopija jāpievieno pavaddokumentam.
- Turpmāk medniekiem vairs nebūs līdz 31. maijam VMD jāsniedz ziņas par nometīto dzīvnieku un limitēto medijamo dzīvnieku daudzumu pa dzīvnieku sugām.

Anulētas 184 nepamatoti izsniegtas mednieku apliecības

Valsts meža dienests (VMD) jau anulējis 184 nepamatoti izsniegtas mednieku apliecības, augusta beigās informēja LETA. VMD Klientu apkalpošanas daļas darbinieces izdarītais pārkāpums mednieku apliecības izsniegšanā, kurš tika atklāts 2009. gada novembrī, izvērties apjomīgā pārbaudē, kas VMD joprojām turpinās.

VMD Juridiskās daļas vecākais referents Andis Bušmanis skaidro, ka kopumā tika sāktas administratīvā lietvedība pret 570 personām, kurām, iespējams, nepamatoti izsniegtas mednieku apliecības. No visām pārbaudītajām personām 93 apliecības atstātas spēkā, savukārt 14 personām apliecības atceltas un izsniegtas jaunas. Patlaban turpinās 303 administratīvās lietvedības par mednieku apliecību izsniegšanas pamatotību, un vairākām personām izsūtīti uzaicinājumi iesniegt skaidrojumus par izsniegtajām mednieku apliecībām.

Dienesta pārbaudes rezultātā VMD amatpersonu darbības saskaņā vairākus pārkāpumus – dokumentu un parakstu viltošanu, dienesta pilnvaru pārsniegšanu, dienesta stāvokļa ļaunprātīga izmantošanu –, par kuriem varētu tikt piemērota kriminālatbildība.

TV3 raidījums „Nekā personīga“ jūnija beigās ziņoja, ka pie mednieku apliecībām apšaubāmā veidā tikušas arī sabiedrībā pazīstamas personas, tostarp mediju īpašnieks Aleksejs Šeiņins, Rīgas domes deputāts Andris Ameriks, advokāts Valdis Bišers, nekustamo īpašumu uzņēmuma „Nira fonds“ īpašnieks Vadims Markovs, politiķis Mihails Orlovs u.c.

Izmantota informācija no <http://www.delfi.lv/news/national/politics/anuletas-184-nepamatoti-izsniegtas-mednieku-apliecibas.d?id=33802057>

Medību un dabas aizsardzības noteikumu pārkāpumi Babītes ezerā

Dabas aizsardzības pārvaldes Ķemeru nacionālā parka administrācija

14. augustā, ūdensputnu medību sezonas atklāšanas dienā, Dabas aizsardzības pārvaldes (DAP) Ķemeru nacionālā parka administrācijas darbinieki kopā ar Valsts Meža dienesta (VMD) pārstāvjiem Babītes ezerā pārbaudīja, vai tiek ievēroti medību un īpaši aizsargājamās dabas teritorijas aizsardzības un izmantošanas noteikumi.

Pārbaudē konstatē piecus pārkāpumus

Pirms medībām VMD darbinieki iepazīs ar mednieku dokumentiem, bet noslēgumā parka administrācijas vides inspektori kopā ar ornitologiem veica nometīto ūdensputnu kontroli. Pārbaude notika laivu bāzē „Dālderī”, jo no šīs vietas ezerā bija devušies visvairāk mednieku – kopumā 70 laivās. Atklājās divi pārkāpumi – nošauts cekuldūkuris (nemedijama putnu suga) un četri lauči, kas vēl nebija sasnieguši lidspējas vecumu (pārkāpts medību noteikumu punkts, kas aizliedz šaut putnus uz ūdens) –, par kuriem tika sastādīti

divi protokoli. Sods par šo medību noteikumu pārkāpumu paredzēts Ls 20 – 250 apmērā.

Vides inspektori veica arī Babītes ezera individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu pārbaudi, īpašu uzmanību pievēršot stingrā režīma zonas kontrolei. Nelielajā ezera daļā, kas atrodas Babītes ezera austrumu pusē leļpus Varķaļu kanāla, cilvēku atrašanās ir liegta. Par šo noteikumu pārkāpumu tika sastādīti trīs protokoli, savukārt trīs citi mednieku pāri tika brīdināti, aicinot ievērot ezera zonējumu, jo atradās ļoti tuvu stingrā režīma zonas robežai. Par īpaši aizsargājamas dabas teritorijas individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu pārkāpumu paredzēts naudas sods Ls 20 – 700. Šā gada jūlijā šī Babītes ezera stingrā režīma zona tika nomarkēta ar informācijas zīmēm, taču augusta vidū no tām bija palikušas tikai divas – pārējās iznīcinātas.

DAP Ķemeru nacionālā parka administrācija turpinās kontroles Babītes ezerā un aicina medniekus ievērot likumos noteiktās prasības. Administrācija atgādina, ka Babītes ezerā ūdensputnu medību laikā aizliegts izmantot svinu saturošu muniēciju.

Liegums putnu aizsardzībai

Dabas liegums „Babītes ezers” dibināts 1957. gadā ligzdojošo un caurceļojošo putnu aizsardzībai. Ezeru apdzīvo plāvu lija, lauku lija, gugatnis un purva tilbīte. Pavasarī un rudenī Babītes ezers ir nozīmīga atpūtas un barošanās vieta tūkstošiem caurceļojošo putnu, it īpaši pīlēm un zosīm. Teritorija putnus piesaista ar bagātīgām parastās niedres, ezera meldra un vilkvālišu audzēm.

Lai nodrošinātu ūdensputniem nepieciešamos apstākļus ligzdošanas un spalvu mešanas periodā, kā arī atpūtu migrācijas laikā un patvērumu medību sezonā, pamatojoties uz ekspertu ieteikumiem, liegumā izveidota stingrā režīma zona. Pagājušā gada beigās apstiprināts Babītes ezera dabas aizsardzības plāns 2009. – 2019. gadam.

Sīkāku informāciju par Babītes ezera dabas vērtībām, aizsardzības un izmantošanas noteikumiem apmeklētāji var iegūt laivu bāzēs, kur izvietoti DAP Ķemeru nacionālā parka administrācijas sagatavotie informācijas stendi.

Ar dabas aizsardzības plāna saturu iespējams iepazīties DAP mājas lapā: http://daba.gov.lv/public/lat/ipasi_aizsargajamas_dabas_teritorijas/dabas_liegumi/babites_ezers/%22%22/

Mednieku vasara „Mārkulīčos“

Rudīte Vasile, Vilnis Jaunzems,
„Mārkulīču“ saimnieki

„Mārkulīčos“ šovasar mednieki iecienījuši kā vēl nekad. Jūlija sākumā uz nometni „Vanaga acs“ sabrauca 42 jaunie

šaušanā pa nekustīgu mērķi 100 m attālumā, savukārt Jānis Sproģis ierindojās 24. vietā šaušanā pa skrejošo degunradzi 100 m attālumā.

Vairāki „Vanaga acs“ nometnes dalībnieki svētkos piedalījās kā brīvprātīgie pa-

Svētku rīkošanā palīgā nāca arī Straupes informācijas centra ļaudis, kas gādāja par rīkotāju speciālajiem tērpiem un vadīja Minhauzentirgu. Kopumā „Minhauzena” organizēšanā iesaistījās ap 130 brīvprātīgo, kuri piedalījās sacensību rīkošanā, tiesāšanā un kultūras programmas izveidē.

Svētkos īpaši piedomājām par pašām mazākajām mednieku atvasītēm, kurām tika piedāvāta iespēja darboties Džungļu pilsētiņā. Pirmo reizi tika organizēta atsevišķa disciplīna gan mednieku sievām, gan bērniem. Visus svētku pasākumus varēja izbaudīt arī tie mednieki, kas piedalījās šaušanas disciplīnās.

Viss mednieku un līdzjutēju priekam

Iepriecināja, ka svētku dalībnieki novērtēja arī mūsu ieguldījumu „Mārkulīčos”. Esam ierīkojuši šautuvi pa skrejošo alni 100 m attālumā un divas šautuves pa „skrejošo mežacūku” 35 m, pneimatisko ieroču šautuvi pa stāvošu mērķi un pa „skrejošo alni” 10 m. Speciāli šā gada mednieku svētkiem iekārtojām šautuvi norvēģu trapam. Tā ļauj attīstīt Latvijā jaunu un īpaši medniekiem piemērotu šaušanas veidu, kas ir daudz vienkāršāks par sportingu.

Esam parūpējušies arī par līdzjutējiem. Izveidojām āra boulinga laukumu, volejbola, futbola un strībola laukumus, kā arī tīkla tiltu pāri upei, kurš tika izmantots seno laiku medību sacensībās āfrikāņu stilā. Tilts kļuvis par jautru atrakciju jebkuram, jo tas šūpojas, kājas metas krusteniski, un prieki gan pašam tilta gājējam, gan no malas vērotājiem.

„Mārkulīčos” gaidīts ikviens, kurš vēlas

„Vanaga acs” laikā visi bērni varēja izmēģināt šaušanu ar dažādiem ieročiem un dažādās distancēs.

mednieki, bet pēc mēneša 12. Latvijas Mednieku svētkos „Minhauzens” te pulcējās jau 4000 mednieku un viņu līdzjutēju no visas Latvijas.

Nometne – medniecības tradīciju turpinājums

Jauno mednieku nometne „Vanaga acs”, kura notiek Medību saimniecības attīstības fonda (MSAF) atbalstu, šogad notika jau ceturto reizi. Nometne spējusi sapulcināt gan zinātkārus jauniešus, gan erudītākos speciālistus no dažādām jomām, viņu vidū ir Valsts meža dienesta darbinieki, Latvijas Valsts mežzinātnes institūta „Silava” zinātnieki, ornitologi, kinologi, medību trofeju apstrādes speciālisti, tūrisma un orientēšanās sporta treneri, medību šaušanas sporta meistari.

Īpašs prieks, ka jauniešus gan kā dalībniekus, gan brīvprātīgos palīgus izdevās iesaistīt mednieku svētkos „Minhauzens”. Ja pērn „Vanaga acs” komanda svētku sacensībās piedalījās ārpus konkurences, tad šogad „vanagacēni” startēja kā pilnvērtīga mednieku komanda, kas pakļāvās vispārējam vērtējumam. Šaušanas disciplīnās viņus pavadīja instruktors. Rezultāti neizpalika, piemēram, Anastasija Mosjagina starp 76 dalībniekiem izcīnīja 8. labāko rezultātu

līgi. Mūsuprāt, šī saikne jāturpina, jo mednieku svētku virsuzdevums taču ir piesaistīt jauniešus medniecībai un nodrošināt mednieka amata pēctecību un pārmantojamību.

Ļoti ceram, ka „Vanaga acs” nometne „Mārkulīčos” notiks arī nākamgad. Pirmos dalībnieku pieteikumus esam jau saņēmuši, kā arī vietu nometnē apsolījām tiem, kuri pēc izlozes rezultātiem netika uz šā gada nometni.

Svētku rīkošanā iesaistījās 130 brīvprātīgie

12. Latvijas Mednieku svētku „Minhauzens” rīkošanai tika saņemts MSAF un Latvijas mednieku asociācijas atbalsts. Liela pateicība pienākas sporta kluba „Mārkulīči” biedriem un viņu otrajām pusēm, ar kuru palīdzību svētku programmu izdevās izveidot piesātinātu un interesantu. Plānošanas darbu sākam pagājušā gada novembrī un pēc tam tikāmies regulāri reizi mēnesī.

Ieskatieties, kas par lēcieni pāri krokodilam!

Šogad izvēlētā svētku Āfrikas tēma tik veiksmīgi sasaucās ar Pasaules futbola čempionāta norises vietu un svelmaino vasaru, ka daudzi svētku dalībnieki vaicāja, kā mums tas izdevies. Nevaram lepoties ar laika pareģu spējām, kā arī nebijām sekojuši futbola jaunumiem. Tā vienkārši bija laimīga sakritība, par kuru paši joprojām nebeidzam brīnīties. Priecājamies, ka Āfrikas tēma palīdzēja atraisīties mednieku radošajam garam, kas izpaudās gan muzicēšanā, gan dejas mākslā.

uzlabot šaušanas prasmi, pārliecināties par sava ieroča precizitāti, kā arī papildināt zināšanas par medniecību, dabu vai arī vienkārši aktīvi atpūsties. Tē notiek Latvijas kausa izcīņas sacensības un Latvijas čempionāti. „Mārkulīči” tiek veidota par saietu vietu medniekiem un ceram to šādi attīstīt arī turpmāk, pilnveidojot šautuves, iekārtojot mājīgākas vietas šāvējiem, veidojot izglītojošos materiālus u.c. Ja ir komanda, kas atbalsta, palīdz un piedalās, tad viss ir iespējams.

Akmens medību saimniecības lauciņā

Rūta Ērenfrīde,
portāls allforhunt.com

Pēdējā laikā daudz tiek runāts par medību saimniecības problēmām, taču ne vienmēr izskan skaidri risinājumi. Tiek meklēti vainīgie: kāds met akmeni mednieku lauciņā – viņiem neesot vienas vizijas, kādai vajadzētu būt medību saimniecībai, viņi par maz iesaistās saimniecības veidošanā un, ja iesaistās, tad tikai kritizē. Citi vaino Zemkopības ministriju (ZM), Valsts meža dienestu (VMD) vai valsti kopumā. Kas vainīgs medību saimniecības problēmās un vai to sagaida gaišāka nākotne? Kāda ir valsts un mednieku atbildība?

Problēma ir dziļāk – valstī

Par vienu no nozīmīgākajām problēmām tiek uzskatīta medību iecirkņu sadrumstalotība, administratīvais slogs, kas jāizcieš ikvienam medību kolektīvam un lielā

birokrātija, kas rada problēmas ne tikai medniekiem, bet arī pašām valsts institūcijām. Jo vairāk birokrātijas, jo vairāk nepieciešami materiālie un fiziskie resursi. Sūdzamies, ka VMD netiek galā ar darbiem – laikā nepiešķir licences, dokumentos pieļauj kļūdas, pārāk lielus materiālos līdzekļus iegulda dzīvnieku uzskaitē (tiek apšaubīta arī uzskaites efektivitāte) utt.. Problēma jāmeklē dziļāk – valstī kopumā. Bija laiks, kad radās skaļi un skaisti saukļi: „Nost ar birokrātiju!” Kas ir mainījies? Vai saukļiem sekoja risinājumi? Birokrātija joprojām zeļ un plaukst, un VMD nav izņēmums.

Kas veido noteikumus? Ikviens atbildēs, ka likumus, noteikumus veido Zemkopības ministrija. Iepazīstoties ar ZM Meža apsaimniekošanas un medību nodaļas pienākumiem, paveras iespaidīgs saraksts: politikas plānošana, normatīvo aktu un priekšlikumu izstrāde, tiesību aktu efektivitātes novērtēšana, situācijas izvērtēšana (meža resursi, monitorings,

saglabāšanas un aizsardzības pasākumi), konsultāciju sniegšana, sabiedriskās attiecības utt.. Nodaļā strādā pieci cilvēki, no kuriem tikai viens nodarbojas ar medību saimniecības jautājumiem. Kāds varbūt atmetīs ar roku un teiks, ka nav jēgas cerēt uz sakārtotu medību saimniecību, ja mums pat nav fizisko resursu, kas to varētu izdarīt, tomēr šeit jāpaskatās mazliet dziļāk. Varbūt problēma ir kaut kur citur? Varbūt nepareizi sadalīti pienākumi?

Mednieki – kur jūsu viedokļi?

PSRS valdīšanas laikā valsts noteica, ko un kā darīt. Individuālam nebija vērtības, visu noteica kolektīva intereses, kuras reāli definēja augstākā vara. Tagad mēs dzīvojam demokrātiskā valstī, par kuras pamatu tiek sludināta tautas vara. Par demokrātijas reālo eksistenci vienmēr var diskutēt, bet mēs nevaram noliegt, ka šobrīd ir iespēju un viedokļa brīvība, kurai ideālā situācijā būtu jāizpaužas arī sava veida darbībā, rīcībā.

Taču lielākā daļa joprojām gaida, ka kāds visu izlems viņu vietā. Ir tikai daži mednieki, entuziasti, kas iesaistās medību saimniecības veidošanā. Piemēram, Medņa aizsardzības plāna apspriedē piedalījās vien pāris mednieku. Diskusijas laikā pat radās ideja vispār aizliegt medņa medības, jo šāda viedokļa paudēju bija vairākums. Tomēr, pateicoties to dažu mednieku iebildumiem, apspriede beidzās par labu medņa medību atbalstītājiem.

Vēl viens piemērs. Attīstoties internetā videi, parādās daudz aktuālu rakstu gan par medību saimniecību, gan par dažādām izmaiņām likumos. Mednieki tos lasa, bet komentāru maz. Tas taču neko nemaksā! Nav jāiet uz veikalu, jāpērk laikraksti vai žurnāli. Ieej internetā, lasi un izsaki savu viedokli. Ar to ir jāsāk. Vismaz jāpauž savi uzskati, kā medību saimniecībai jāattīstās. Jo vairāk viedokļu, jo lielākas iespējas, ka kāds tajos ieklausīsies un viedokļu sadursmēs radīsies arī risinājumi.

Kā Tonijs Grūbers Čehijā medīja āzi

Mednieku stāsti vislabāk raisās omulīgā kompānijā ar attiecīgām piedevām, taču ne visiem lemts šo brīžus izbaudīt. „Jakts“ piedāvā aizraujošu stāstu par stirnāžu medībām Čehijā, kuru Eiropas mednieku portālā yeswehunt.eu publicējis mednieks Tониjs Grūbers no Vācijas.

Ielūgums uz medībām

Diezgan kaitinoši. Jau nedēļām ilgi stipri list un ir pārāk vēss jūlija beigām. Nav pat skaidrs, vai stirnām riests ir sācies pašu medību platībās, vai tas jau ir beidzies. Tādēļ bez liekas domāša-

nas pieņemu piedāvājumu no kāda drauga mednieka doties līdzī uz Čehiju. Viņš ir saņēmis prievātu uzaicinājumu piedalīties stirnāžu medībās.

300 km starp Nirnbergu un Bohēmijas mežiem neko daudz nemaina laika apstākļos. Vismaz nelist brīdī, kad ierodamies Čehijas pilsētiņā Klatovijā. Mans draugs Volfgangs rezervējis istabas viesnīcā, kas atrodas tirgus laukumā. Lai gan viesnīca nepiedāvā ekstravaganšu luksu, tā ir labi iekārtota un gaumīgi atjaunota, līdzīgi kā pati pilsēta un apkārtnes miestīņi.

Dodamies uz Medību dienestu, lai tiktu galā ar formalitātēm, proti, apdrošināšanu. Mana Vācijas apdrošināšana darbojas arī Čehijā, taču vietējie dienesta pārstāvji tik un tā uzstāj, ka man jāiegādājas arī vietējā apdrošināšana. Iespējams, ka tāda attieksme ir vēl padomju ēras paliekas, taču varu atļauties arī samaksāt par apdrošināšanu prasītos 20 eiro. Tad ejam uz domi, lai saņemtu medību atļaujas, kas, lai arī prasa daudz laika, tomēr izrādās pietiekami vienkārši. Vienīgais, kas ir nepieciešams – mans ielūgums un Eiropas šaujamieroču pase.

Beidzot esam ceļā uz medību vietu. Maza-
jam „Suzuki“ nav viegli pa nelīdzena-
jiem ceļiem braukt cauri peļķēm. Pirmo vakaru pavadām medību platībās. Man pakal atbrauc vietējais mednieks Mareks, bet Volfgangs pievienojas Milanam. Braucot gar laukiem un cauri mežiem, jau redzam daudz dzīvnieku: stirnu kazas ar kazlēniem, jaunās kaziņas, taču stirnāžus vēl nemana.

Mareks pēkšņi aptur auto. Viņa labi trenē-

tā acs ir kaut ko pamanījusi. Mednieks paņem binokli un pārlūko platību. Tur ir stirnāzis, taču redzama tikai viņa galva. Dzīvnieks mūs ir pamanījis un tagad uzmanīgi novēro. “Jauns,” nosaka Mareks un turpinām ceļu.

Divas kļūdas

Pēdējās dienās šeit ir pamatīgi lijis, taču no rīta lietus mitējies. Saule silda, un atliek cerēt, ka medības izdosies. “Mēģināsim dzīvniekiem pieiet?” jautāju, bet Mareks purina galvu, sakot, ka vēl ir pārāk slapjš. Man viņam jāuzticas, lai gan biju cerējis medīt ar pieiešanu. Tik pat labi

varēju sēdēt tornī arī pie sevis mājās.

Izkāpjam no mašīnas. Es vēlos uztaisīt pāris bilžu, Mareks paņem manu plinti, kas nav pielādēta. Kā vēlāk izrādās tās bija divas lielas kļūdas. Izejam cauri mežam un sasniedzam lielu pļavu. Sākam virzīties uz medību torni, lavierējot starp siena ruļļiem. Vēl viena kļūda... Mareks apstājas, paķer binokli un čukst: “Buks, liels buks. Šauj!” Pat ar neapbruņotu aci redzams, ka mūsu priekšā stāv spēcīgs stirnāzis un tam līdzās – kaziņa. Taču par šaušanu nevar būt ne runas. Ne jau tādēļ, ka neuzticos savām spējām trāpīt 120 m attālumā, jo regulāri dodos uz šautuvī un esmu ieguvis diezgan labu pieredzi arī Āfrikā. Kā gan lai šauju, ja Marekam ir mans ierocis?!

Mareks noņem no pleca plinti un grib to pasniegt man, bet kustība nodod mūsu klātbūtni. Āzis un kaza sastingst un skatās mūsu virzienā. Paņemt plinti, izvilkt aptveri no somas, ielikt to ieroci, pielādēt to, ieplecot un notēmēt... tas nav iespējams! Tādēļ vienīgais, ko varu darīt – paņemu savu fotokameru un nofildēju, kā āzis kopā ar kazu aizlec, bet Mareks dusmīgi groza galvu.

Normāls buks – fotokamerā

„Fie, fie – fie, fie, fie – fie, fie.“ Varbūt piesvilpošana pievilinās kādu stirnāzi medību tornim. Pagaidīt trīs minūtes, tad atkārtot svilpienu... Prātā ienāk kāda buku piesvilpošanas pamācība: “Pirms mēģināt stirnāzi piesaukt, pārliecinieties, ka vietā, kur atrodaties, esat nokļuvusi pēc iespējas klusāk un nepamanāmāk.” Nu... mēs nebijām skaļi, toties sacēlām lielu jēgu.

Katram individuam ir savas intereses. Apvienojoties ar citiem indivīdiem, veidojas grupas, kas var izmantot reālus mehānismus, ietekmējot lēmumu pieņemšanu. Šeit jārūnā arī par valsts atbildību, jo lobisms nevar attīstīties, ja valsts neatbalstīs sabiedriskās organizācijas, tomēr iniciatīvai un vēlmei darboties jārodas pašu mednieku vidū.

Viens no iespējamiem risinājumiem ir profesionālas mednieku asociācijas veidošana. Daļu politikas plānošanas un izstrādes funkciju nodošana asociācijai, kurai būtu lielākas iespējas apvienot dažādas viedokļu grupas, tādējādi priekšlikumus varētu veidot diskusiju ceļā. Mednieki būtu politikas plānotāji un veidotāji, bet valsts no sevis noņemtu daļu pienākuma sloga. Šajā gadījumā īpaši jāuzsver valsts atbalsts, jo valstij jāvēlas mainīt funkciju sadali, bet pašiem medniekiem jānāk ar iniciatīvu šādas asociācijas veidošanā. Kas mainīs valsts attieksmi, ja ne mēs paši?

Gaidām. Vērojam rietošo sauli, apkārtne iegūst zeltainu nokrāsu. Pēkšņi, it kā uzrodoties no nekuriens, pašā lauka vidū parādās āzis un skatās mūsu virzienā.

„Fie,“ Mareks uzmanīgi iepūš svilpītē. Āzis sastingst un raugās uz mūsu pusi, it kā to būtu nobūrusi pati ledus karaliene. Atskanot nākamajam “Fie”, buks vairs nevar izturēt. Kā kāds to vilktu aiz auklas, tas sāk rikšot medību torņa virzienā. Mareks nevar atturēties, klusi nepasmejojoties. Pats esmu tik satraukts, ka turpinu notiekošo filmēt, pavisam aizmirstot par ieroci. “Labs buks?” es vaicāju, jo nav viegli dzīvnieku saskatīt caur kameras objektīvu. “Nē, normāls,” skan atbilde. Ne tas, ko redzējām iepriekš, tādēļ turpinu filmēt un fotografēt.

Pa to laiku buks jau nokļuvis gandrīz zem medību torņa. Mēs redzam, cik tas ir ziņkārīgs un vienlaikus kļūst arī nikns. “Kur ir kaza? Kas mani šurp vilinājis? Es dzirdēju kazu saucam, skaļi un skaidri, un nevienas šeit nav!” šķiet āzis saka, un es saprotu, ko viņš ar to domā. Tomēr

pat riesta apreibinātam bukam ir savs lepnums. To vairs nevar piemānīt, un tas nozūd mežā. Mareks atkal pūš svilpītē, bet buks vairs „neuzķeras”.

Volfgangam veicies labāk. Viņš redzējis pāris labu dzīvnieku, bet gribējis nometīt spēcīgu buku, tādēļ arī viņam vakars beidzas bez medījuma.

Lietus, lietus

Modinātājs zvina četros no rīta, un man jau uzreiz ir skaidrs, ka šodien būs liela vilšanās, jo ārā list. Mēs apbraukājam platības, bet nav pat iespējams doties uz medību torni. Tādēļ dodamies atpakaļ uz viesnīcu, un es izmantoju iespēju kārtīgi izgulēties. Jebkurā gadījumā biju pārāk noguris, lai lasītu vai skatītos TV seriālus, kas dublēti čehu valodā. Tagad man ir skaidrs, kāpēc amerikāņiem tik smieklīgas šķiet filmas, kas dublētas vāciski.

Kad pamostos, lietus ir pierimis, un mēs atkal dodamies medīt. Taču medību tornī atkal list. Mareks sāk svilpt, mēģinot pievilināt āzi, bet man jau šķiet, ka viņš to dara tikai manis dēļ. Medībām atlicis tikai nākamais rīts.

Interesantāko medību stāstu konkurss

Portāls Allforhunt.com sadarbībā ar Latvijas Mednieku asociācijas bezmaksas informatīvo izdevumu „Jakts” organizē konkursu „Interesantākie medību stāsti”. Konkurss piedalās katrs reģistrētais portāla lietotājs, kurš Allforhunt.com ievietojis savu stāstu par medību pieredzi. Konkurss ilgst līdz šā gada 30. novembrim.

Konkursa mērķis ir noskaidrot interesantākos medību stāstus, kuros var būt atainoti gan nesenī, gan senāki notikumi. Katrs reģistrētais lietotājs var pievienot tikai savu rakstīto mednieku stāstu. Ja viens lietotājs ir atsūtījis vairākus stāstus, katrs tiks vērtēts atsevišķi. Konkursa rīkotāji aicina stāstam, ja iespējams, pievienot arī raksturojošu fotoattēlu.

Stāstu var ievietot savā reģistrētajā profilā.

Pēdējā brīdī

Rīts ir skaidrs. Gribu gūt panākumus un nolemju, ka jādodas uz vietu, kur pirmajā vakarā tik pārliecinoši izdevās piesvilpt āzīti. Šoreiz visu savu uzmanību veltīšu medībām. Lēnām dodos gar mežu, uzrāpjos medību tornī un gaidu. Pūšu svilpītē, nu gluži kā pēc instrukcijas. Neesmu radis agri celties, tapēc man jānopūlas noturēt acis vaļā, lai gan gulēju visu iepriekšējo dienu. Prātoju pie sevis, kurš no āžiem parādīsies – spēcīgais, kuru satikām pirmo, vai ziņkārīgais, kas nāca vēlāk? Taču tam nav nozīmes, jo vēlos kaut ko nometīt, lai vietējie mednieki man nav braukājuši līdzī par velti.

Lai gan esam vietējo mednieku uzaicināti, ir ierasts, ka viesmednieki atstāj nelielu nodevu pāris simtu eiro apmērā. Šī nauda vietējiem ir ļoti svarīga. Kamēr par to domāju, no siena ruļļa aizsega parādās kaziņa. Iedomājos – ja jau tur ir kaziņa, tad arī āzītis nebūs tālu, un mana sirds sāk sisties straujāk. Kaziņa lēnām iznāk klajumā un tik tiešām – tai seko buks. Āzis? Tas pats, kuru

redzējām pirmo? Tam nav nozīmes. Es metu malā binokli, palaižu vaļā kameru un gatavojos šaut, atdrošinot ieroci. Āzis vēl ir labā gabalā no kazas un mēģina to noķert. Pie sevis domāju: “Ja tu apstāsies...” Es izelpoju tajā brīdī, kad āzis bez redzama iemesla noguļas. Tagad redzama tikai tā galva un mugura.

Šķiet, ka arī kazai tas netiek, jo tā pagriežas un dodas viņa virzienā. Buks sāk slīdēt kājās, bet mans šāviens visu samaitā. Stirnāzis nokrīt, lai nekad vairs nepieceltos. It kā saprotot, kas noticis, kaza vēl kādu brīdi stāv, tad nikni palūkojas manā virzienā un nozūd mežā. Tobrīd nodomāju, ka tas nebija labākais veids, kā iegūt medījumu, bet tad jau mani pārņēma prieks par labu šāvienu un to, ka pēdējā brīdī tomēr ieguvu savu medījumu.

Mareks bija dzirdējis šāvienu un ieradās kopā ar savu suni Mirku, kuram nevajadzēja strādāt, jo āzis gulēja tur, kur nokritis. Arī Volfgangam izdevās nometīt buciņu, drīzāk gan aiz cieņas pret saimniekiem, nevis trofejas dēļ. Tā arī beidzās mūsu stirnāžu medības Čehijā.

Izmantota informācija no yeswehunt.eu, Newsletter July/August

Taču var iestāties arī nevēlams attīstības scenārijs medniekiem – “zaļo” organizācijas zels un plauks. Tā saucamā zaļā domāšana tiek pretnostatīta medībām, lai gan tā nav pareiza nostāja. Var paredzēt, ka “zaļajiem” būs vairāk naudas un varas. Jau tagad viņu lobisms ir daudz spēcīgāks par mednieku balsīm. Ik pa laikam var dzirdēt viedokli, ka kaut kas ir jāaizliedz, un kādu dienu var rasties situācija, ka aizliegš, neizvērtējot, vai tas ir pareizi, jo mednieki neiejausies vai arī būs pārāk mazspēcīgi.

Vajadzīgs savs lobījs

ASV var lepoties ar attīstītu medību saimniecību, kuras panākumu atslēga ir veiksmīgs lobisms. Lobisms ir ilgtermiņa un koordinēta darbība, atbilstoši spēkā esošajiem likumiem, kuru veic ar mērķi ietekmēt publisko lēmumu pieņemšanu, izmantojot tiešu attiecību veidošanu, instrumentu un informācijas lietošanu, lai veidotu dialogu ar publisko lēmumu pieņēmējiem.

Drošības prasības dzinējmedībās

Dzinējmedību laikā, rīkojoties ar medību šaujamieroci, jāievēro drošības prasības, kuras nosaka Ministru kabineta pieņemtie Medību noteikumi (23.12.2003. Nr. 760). „Jakts“ atgādina svarīgākos drošības noteikumus.

Medību platībās aizliegts atrasties ar lietošanai sagatavotu medību šaujamieroci (izņemot ūdensputnu medības publiskajās ūdens-tilpnēs) vai medību rīkiem, ja nav saņemta medību tiesību lietotāja atļauja. Pirms un pēc medībām medību šaujamierocis ir izlādēts – patronu padošanas mehānismā (apvērē vai cilindrā) un patrontelpā municija nav ielādēta – un iesaiņots. Medību iecirkņa teritorijā pārvadā izlādētu medību šaujamieroci.

Mednieks ar medību šaujamieroci jebkuros apstākļos rīkojas, kā ar pielādētu. Mēdz teikt, ka nepielādēta bise šauj vienreiz, tāpēc jāpārlicinās, vai ierocis tiešām ir izlādēts. Aizliegts lietot medību šaujamieroci ar tehniskiem defektiem, tā novēršot iespēju savainot sevi vai citus.

Medību šaujamieroci pielādējot vai izlādējot, tā stobram jābūt vērstam uz augšu vai uz leju. Pēc medību ieroča pielādēšanas to nodrošina ar drošinātāju. Pielādējot medību šaujamieroci, mednieks pārlicinās, vai stobra kanāls ir brīvs. Aizliegts lietot patronas ar kapselēm, kuras nav līdz galam iespiestas čaulītes kapses ligzdā. Ja šaujot patrona nesprāgst, medību šaujamieroci atļauts atvērt ne ātrāk kā pēc 8 sekundēm. Aizliegts šaut no vairākiem stobriem vienlaikus, kā arī turēt divus pirkstus vienlaikus uz abām medību šaujamierocha mēlītēm.

Aizliegts šaut uz neskaidri redzamu mērķi (piemēram, tumsā, pret sauli, uz dzīvnieku, ko aizsedz koku un krūmu zari, zāle). Labāk, lai dzīvnieks dodas tālāk, nevis visiem iespējamiem līdzekļiem mēģināt to iegūt, apdraudot

citu drošību. Dzinējmedībās piedalās daudz cilvēku, tāpēc medniekam jābūt pārlicinātam par katru savu šāvieni. Pirms šāviena jāpārlicinās, vai šaušanas virzienā neatrodas cilvēki, mājdzīvnieki, transportlīdzekļi, ēkas vai ceļi, pa kuriem pārvietojas cilvēki un transportlīdzekļi. Šos nosacījumus ievēro, arī, tēmējot ar nepielādētu ieroci.

Aizliegts šaut valsts robežas virzienā, ja izšautā lode saskaņā ar medību šaujamierocha tehnisko raksturojumu tiešā tēmējumā var trāpīt valsts robežas joslā vai šķērsot valsts robežu.

Kāpjot medību tornī un nokāpjot no tā, kā arī pirms šķēršļa (piemēram, grāvja, žoga, strauta) pārvēršanās medību šaujamieroci izlādē. Protams, tas var izklausīties nevajadzīgi un ķēpīgi, taču, ja pa meža stigu pārvietojas vairāki mednieki, bet viens, kāpjot pāri grāvim, pakrīt un ierocis nejauši izšauj? Aizliegts pasniegt pielādētu medību šaujamieroci citai personai.

Medību šaujamieroci atļauts izmantot tikai šaušanai. Iespējams, ka tas var šķist mulķīgi, jo kam gan citam var izmantot šaujamieroci, ja ne šaušanai, taču ir bijuši gadījumi, kad mednieki izcēlušies, mēģinot nosīst zaķi ar laidī, rezultātā sašaujot paši sevi.

Medības aizliegts organizēt sliktas redzamības apstākļos un vētras laikā – tas jāzina katram medību vadītājam.

Persona, kas vada dzinējus, pārzina mednieku līnijas izvietojumu. Dzinējiem aizliegts atrasties mastā ar pielādētiem medību šaujamierochiem un šaut uz medijamo dzīvnieku, izņemot gadījumus, kad viens vai divi mednieki izseko sašautu dzīvnieku, kā arī vilku, lūšu un mežacūku medībās, kad dzinējs ir tikai viens mednieks ar suņiem. Šajā gadījumā dzinējam jāpārzina masts un mednieku līnijas izvietojums.

Alni un staltbriedi atļauts šaut tikai ar medību lodi. (Norma spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim, kad sāks darboties jaunas prasības)

Dzinējmedībās medniekiem pie virsdrēbju augšdaļas jābūt spilgtas krāsas elementiem, bet dzinēju apģērbam dzīšanas laikā spilgti jāizceļas uz apkārtējā fona. Dzinējmedībās medību vadītāja pienākums ir neatļaut dzinējmedībās piedalīties medniekam, kam nav oranžas vai dzeltenas luminiscējošas krāsas vestes, cepures vai apģērba elementu - vismaz triju centimetru platas cepures lentes vai lentes ap piedurkņu augšdaļām -, un dzinējam, kam nav apģērba, kas spilgti izceļas uz apkārtējā fona. Šī prasība ir ieviesta tikai un vienīgi pašu mednieku drošībai, lai tie mežā viens otru labāk redzētu.

Pie krituša aļņa, staltbrieža, mežacūkas vai stirnas pēc šāviena drīkst pieiet ar pielādētu ieroci, tuvojoties dzīvniekam tikai no mugurpuses. Tas ir mednieka drošībai gadījumā, ja ievainotais dzīvnieks lec kājās un uzbrūk.

Aizliegts veidot mednieku līniju uz 1. un 2. šķiras valsts autoceļiem, kā arī uz šo autoceļu zemes nodalījuma joslās. Šis nosacījums attiecas uz satiksmes drošību, lai uz šosejas, pa kuru pārvietojas autotransports, piemēram, neizskrietu mežacūku bars, kuru trenkā medību suņi.

Masta dzīšanas laikā medniekam vai dzinējiem aizliegts iziet uz stīgas vai ceļa, vai to pretējā pusē, ja tur atrodas mednieku līnija, kā arī patvarīgi mainīt vai atstāt atrašanās vietu, nenogaidot dzīšanas beigu signālu. Protams, katram medniekam, atrodoties norādītajā vietā, jāzina mednieku līnijas izvietojuma virziens un blakus esošo mednieku atrašanās vieta, tādēļ, nostājoties uz masta, jāpamāj kaimiņiem, lai zinātu, kur katrs atrodas.

Atļauts šaut tikai sektorā, kurš nepārsniedz 70° uz abām pusēm no perpendikula pret mednieku līniju mastā vai ārpus masta. Aizliegta šaušana pa mednieku līniju (lādiņš vai tā daļa nedrīkst lidot tuvāk par 15 m no mednieka).

Šaušana uz medijamo dzīvnieku atļauta mastā vai, ja medijamais dzīvnieks šķērsojis mednieku līniju, ārpus masta. Šaušanu mastā pārtrauc, ja dzinēji atrodas tuvāk par 200 m no mednieku līnijas.

Ar gludstobra medību šaujamieroci drīkst šaut uz medijamo dzīvnieku, kurš atrodas tuvāk par 50 m no šāvēja. Atļauts šaut uz medijamo dzīvnieku attālumā, kas ir puse no attāluma starp blakus stāvošiem medniekiem, nepārsniedzot maksimālo šaušanas attālumu. Šaut uz medijamo dzīvnieku blakus stāvoša mednieka šaušanas sektorā atļauts tikai tad, ja blakus stāvošais mednieks izšāvis visas medību šaujamieroci ietilpstošās patronas.

Aizliegts pielādēt medību šaujamieroci pirms norādītā medību sākuma laikā. Dzinējmedībās medību šaujamieroci atļauts pielādēt, tikai nostājoties norādītajā stāvvietā un tikai pēc tam, kad garām pagājuši visi medību dalībnieki. Medniekam, lencot medijamo dzīvnieku, atļauts pārvietoties ar pielādētu medību šaujamieroci, ja nav klāt citu medību dalībnieku. Medību šaujamieroci izlādē pirms aiziešanas no mednieka stāvvietas. Pārgājienā medību šaujamieroci nes tikai izlādētu, ar stobru uz augšu vai uz leju vai atvērtu. Aizliegts iekāpt transportlīdzekļa kravas kastē vai piekabē un izkāpt no tās, turot rokā vai plecā medību šaujamieroci.

Bez medību vadītāja atļaujas aizliegts sekot ievainotam medijamam dzīvniekam. Suņa aprietam ievainotam dzīvniekam drīkst tuvojties tikai viens vai divi medību vadītāja norīkoti mednieki.

Mežā brīvi var pārvietoties jebkurš, tādēļ jāizturas iecietīgi pret tiem, kas nedēļas nogalē dodas uz mežu sēņot. Sēņotājiem jāizskaidro, ka mežā notiks medības un kā viņiem šajā gadījumā rīkoties. „Jakts“ novēl būt uzmanīgiem un atbildīgiem, baudot dzinējmedību priekus!

Dzinējmedību plusi un mīnusi

Mednieka gaitas mežā nosaka gadalaiku maiņa un atļautās medības. Augustā jau notikusi piļu medību sezonas atklāšana, bet 1. oktobrī mednieki gatavojas šoruden pirmajām dzinējmedībām, kuru sezona ilgs līdz 31. martam. Katram medību dalībniekam der zināt, ka dzinējmedības ir gan iecienītākais, gan arī viens no visbīstamākajiem medību veidiem Latvijā.

Dzinējmedības Latvijā ir viens no vispopulārākajiem medību veidiem, kas teju aizrauj vai katru mednieku. Daudzus šīs medības piesaista kā kolektīvs pasākums, kad var sanākt kopā, lai spriestu, dalītos pieredzē un medītu. Ne mazāk svarīgs ir apstāklis, ka sezonas sākumā var medīt gandrīz visu, kas iekļauts medijamo dzīvnieku sarakstā (izņemot medni, kuru medi pavasarī, un lūsi, kura medību sezona sākas 1. decembrī). Dzinējmedībās ir iespēja tikt pie medījuma arī tiem, kuriem nav paveicies, jo medību noslēgumā notiek vienlīdzīga gaļas sadale. Medības ar dzinējiem ir dinamisks pasākums, tāpēc vairāk piemērots medniekiem, kam nepietiek pacietības stundām ilgi sēdēt medību tornī un vērot barības lauciņu, jo dzinējmedībās rodas tik daudz iespēju redzēt dzīvniekus, uziet to pēdas, aprunājoties ar dzinējiem, uzzināt kas notiek

mastā u.c.

Taču šīm medībām var būt arī negatīvi faktori. Dzinējmedībās pastāv lielāka iespēja dzīvnieku savainot, jo tas tiek dzīts, tāpēc pārvietojas ātri, un precīzu šāvieni izdarīt ir ļoti grūti. Šā paša iemesla dēļ dzīvnieku grūtāk pareizi novērtēt pirms šāviena, tāpēc bieži vien, uztraukumā izdarot šāvieni, krietni sivēnmātes, perspektīvi brieži, aļņu bulli un arī stirnu āži. Lai novērstu šādus gadījumus, daudzi mednieku kolektīvi nosaka soda naudu par sivēnmātes vai perspektīva dzīvnieka nošaušanu, kā arī ierobežo atļautos medījumus, piemēram, medību dalībniekiem atļaujot šaut tikai sivēnus un aizliedzot šaut stirnu āžus un briežu bullus. Mednieki atzīst, ka šāda sistēma darbojas veiksmīgi un kļūdas medību gaitā samazinās.

Dzinējmedību gaita, īpaši, ja tajās piedalās arī suņi, traucē medību iecirkni. Ja mednieku kolektīvs vēlas veidot ilgtspējīgu medību saimniecību, tad šādas medības var kaitēt mērķa īstenošanai, jo kurš gan vēlētos dzīvot mājā, kurā regulāri iebrāžas kliežozoju dzinēju un rejošu suņu bars?

Taču viens no visbūtiskākajiem dzinējmedību negatīvajiem faktoriem ir to bīstamība. Pat tad, ja tiek stingri ievēroti visi drošības noteikumi un

kolektīvu vada stingrs un prasīgs medību vadītājs, nav iespējams katram medniekam nostāties blakus un teikt, kas katrā konkrētā situācijā darāms. Tādēļ katrs šāviens ir katra mednieka atbildība.

Lai medības kļūtu pēc iespējas drošākas, dzinējmedību sezonai vajadzētu sagatavoties laikus. Ierīkojot mastus mežā, vajadzētu norādīt mednieku stāvvietas, iezīmēt šaušanas sektorus vai otrādi – norādīt virzienus, kuros nekādā gadījumā nedrīkst šaut. Šis ir laiktelpīgs, taču ne pārāk dārgs pasākums, jo aizliegtos šaušanas sektorus var vienkārši iezīmēt ar sarkanu krāsu, to uzpūšot uz kokiem vai krūmiem. Tas atvieglos ne tikai pašu mednieku rīcību, bet arī medību vadītāja darbu medību laikā. Drošības noteikumu prasības publicējam arī šajā "Jaktis".

Pirms medībām medību vadītāja pienākums ir iepazīstināt medību dalībniekus ar drošības prasībām, kas tiem jāievēro, bet mednieku atbildība ir noklausīties šīs instrukcijas. Diemžēl mēdz būt arī tādi mednieki, kas ignorē instruktažu, uzskatot to par formālu darbību, un tās laikā sarunājas ar kolēģiem. Taču medību pieredze rāda, ka arī pieredzējušiem medniekiem gadās kļūdas, kuras, iespējams, nebūtu notikušas, ja viņu attieksme pret drošības prasībām būtu atbildīgāka.

Pēc izdarītā šāviena vai šāvieniem, neatkarīgi no rezultātiem, mednieks nedrīkst atstāt savu stāvvietu. Šī prasība ir spēkā tikai un vienīgi pašu drošības dēļ, lai laikā, kad mastā notiek medības, pa to nestaigātu neviens, kam tur nav jāstaigā. Tikai pēc masta izdzīšanas mednieki drīkst doties pie nometītā dzīvnieka, bet ne sekot ievainotam dzīvniekam – to drīkst darīt tikai ar medību vadītāja atļauju. Tuvojoties nošautam dzīvmedijumam, jābūt ļoti piesardzīgiem un jāpārlicinās, vai tas tiešām ir miris. Dzīvnieks agonijā var ievainot mednieku.

Strīdīgus gadījumus medībās parasti izšķir medību vadītājs, taču situācijā, ja nav skaidrs, no kā rokas medījums kritis, izmanto principu, ka dzīvmedijums pieder medniekam, kas to pirmā nāvīgi ievainojis (protams, savā šaušanas sektorā), bet sīkmedijums – tam, kas to pēdējais šāvis skrejošu vai lidojošu.

Dzinējmedībās gadās daudz un dažādas situācijas, kas mēdz būt gan interesantas, gan aizraujošas, tāpēc ar pārsteidzīgu un bezatbildīgu rīcību nevajadzētu medību prieku bojāt ne tikai sev, bet arī citiem. Kā vēsta paruna – taisnība ir tikai tam, kas nav izšāvis, jo izšautu lodi nenoķersi!

5,3 miljoni eiro jenotsuņu invāzijas apturēšanai

Eiropas Komisija piešķirusi 5,3 miljonus eiro Skandināvijas projektam “Invāzīvā jenotsuņa (*Nyctereutes procynoides*) apsaimniekošana Ziemeļeiropas valstīs”, lai šiem dzīvniekiem neļautu izplatīties Zviedrijā, Norvēģijā un Dānijā, kā arī ierobežotu to skaitu Somijā. Jenotsuņi nodara būtisku ekoloģisku kaitējumu Eiropas vietējai faunai.

Jenotsuņu istās mājas ir Austrumāzija, taču 1930. – 1950. gados Padomju Savienības rietumu rajonos to sāka audzēt kā kažokzvēru. Nesen šis dzīvnieks ierindots simts viskaitīgāko invazīvo sugu sarakstā.

Jenotsuņi nodara būtisku ekoloģisku kaitējumu Eiropas vietējai faunai, tāpēc nepie-

ciešama steidzama rīcība, lai nepieļautu šīs populācijas izplatīšanos Skandināvijā. Dzīvnieki ļoti veiksmīgi vairojas, vienā metienā var būt 6 – 7, atsevišķos gadījumos pat 16 mazuļi. Somijas dienvidu daļā uz 1000 ha mitinās jau ap 300 jenotsuņus. Dzīvnieki priekšroku dod dzīvei mitrājos, jo tur ir bagātīga barības iespējas – putni un vārdes. Jenotsuņi izplata trakumsērgu.

Projekta mērķis ir apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, neļaujot izplatīties jenotsuņu savvaļas populācijām Zviedrijā, Norvēģijā un Dānijā, kā arī ierobežojot sugas izplatību Somijā. Autori mēģinās atklāt inovatīvas metodes jenotsuņu skaita samazināšanai.

Jaunākā efektīvākā metode, kā samazināt dzīvnieku skaitu, ir jenotsuņu sterilizācija un aprikošana ar GPS/VHS raidītāju, lai, palaižot dzīvnieku savvaļā, būtu iespējams to izsekot. Dodoties pie saviem ciltsbrāļiem, tas kļūst par savas sugas “nodevēju”.

Pusi no 5 318 278 eiro budžeta nodrošina LIFE+ finansējums (ES), bet otru daļu – Zviedrijas valdība. Norvēģija projektā piedalās ar līdzekļiem un darbaspēku. Projekta vadību uzņēmusies Zviedrijas Mednieku organizācija (Svenska Jägareförbundet).

Izmantota informācija no yeswehunt.eu

Foto: <http://scienceblogs.com/zooillogix/raccoon%20dog%201a.JPG>

Padomi staltbrieža buļļa medībām

Staltbriežu medību sezona sākās 1. septembrī. Medijot šo cēlo un skaisto dzīvnieku uz gaidi vai pieejot, medniekam ir labas izredzes novērtēt dzīvnieka trofeju un pieņemt lēmumu. Dzinējmedībās šādas iespējas parasti nav, tāpēc nākas palauties uz intuīciju vai zināšanām. „Jakts” iepazīstina ar īsu aprakstu par neperspektīviem staltbrieža ragiem, kā arī ieskatu, ko mednieks var secināt pēc staltbrieža buļļa galvas. Atziņas būs noderīgas, gan medijot individuāli, gan ejot dzinējmedībās.

1. Neperspektīvi staltbrieža ragi

1.1. attēls
Pirmie ragi. Radziņi zemāki par ausīm, spīci, īlenveida un tievi.

1.2. attēls
Otrie ragi. Asimetriski, nepāra žuburu skaits, skatoties no sāniem, veido trijstūra formu.

1.3. attēls
Trešie ragi. Astoņi žuburi, nekas neliecina par to, ka veidosies kronis, ragi spīci un spilgti balti, it kā nopolēti. Kroņa vietā vienā pusē raga galā – viens gals, otrā – dakšveida žuburi.

1.4. attēls
Ceturtie – piektie ragi. Asimetriski ragi ar nepāra žuburu skaitu, ragu galā dakšveida žuburi un nekas neliecina par to, ka veidosies kronis.

1.5. attēls
Sestie – septītie ragi. Ragī, kuru galos ir dakšveida žuburi, kronis neveidojas.

1.6. attēls
Astotie – devītie ragi. Ragī ar desmit žuburiem, to turpmākā attīstība nav iespējama, ragu masa koncentrēta apakšā, skatoties no sāniem, veido trijstūri.

1.7. attēls
Desmitie – divpadsmitie radi. To apjoms jau sāk samazināties.

1.8. attēls
Vairāk par 14 gadiem. Vienā pusē vēl dakšveida žuburi ar izteiktu izliekumu.

2. Ko var secināt pēc staltbrieža galvas?

2.1. attēls
Staltbrieža teļam, salīdzinot ar telīti, galvai nav tik asa forma. Seja izskatās mazliet “bullveidīga”.

2.2. attēls
Viengadīgam staltbriedim galva no sāniem izskatās tieva un asa, sejas izteiksme dzīvespriecīga un ziņkārīga, bet joprojām bērnišķīga.

2.3. attēls
Briedis ar otrajiem ragiem. Vairs neizskatās tik bērnišķīgs, toties joprojām – ļoti ziņkārīgs.

2.4. attēls
Jauns briedis. Galva kļuvusi mazliet plātāka, tomēr joprojām izskatās neliela. Sejas izteiksme joprojām jauneklīga, arī ziņkārīga, tomēr jau pašpārliecināta. Sāk veidoties dubltkakls.

2.5. attēls
Vidēja vecuma staltbriedis. Galva plata, jau izveidojusies pakrūte, tādēļ galva izskatās trijstūrainā un neasa. Sejas izteiksme dzīvīga un izteiksmīga.

2.6. attēls
Vecāks staltbrieža bullis. Galva ir plata, ļoti izteikta pakrūte. No sāniem skatoties, galva šķiet trijstūrainā. Sejas izteiksme vīrišķīga, cienīga un nopietna.

2.7. attēls
Vecs staltbriedis. Galva ir plata un strupa, ļoti izteikta pakrūte, arī kakls ļoti izliekts, izteiktas tumšas līnijas ap acīm. Seja kaulaina, it kā sažuvusi. Sejas izteiksme nogurusi un nīgra.

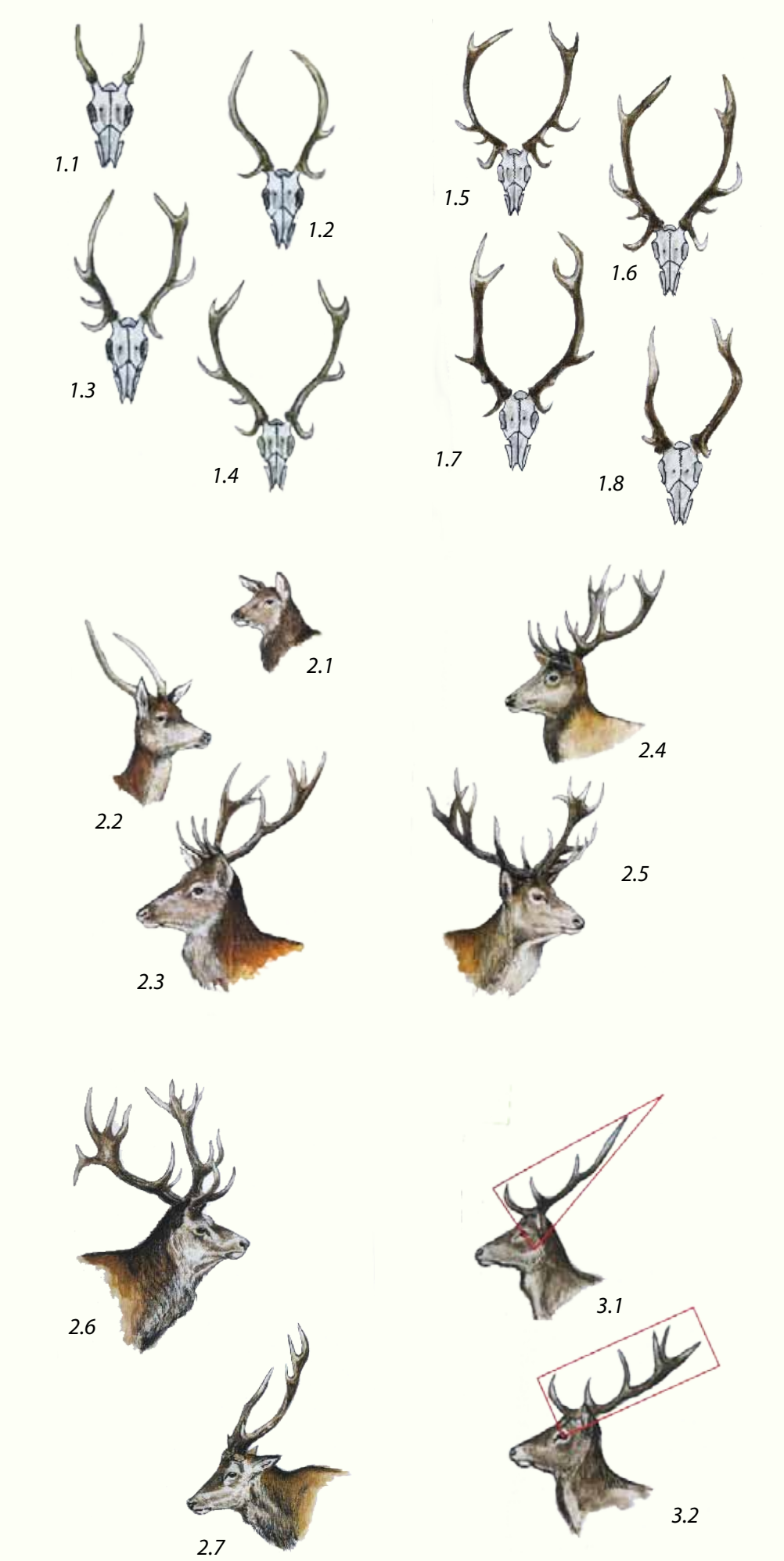
3. Vai briedis ir saudzējams?

Jaunajiem staltbriežiem līdz pat piektajiem ragiem pēc ragu formas skaidri var spriest par to, vai tie veidosies perspektīvi. Skatoties uz ragiem, jāiedomājas, vai tie no sāniem veido trijstūri vai taisnstūri. Trijstūris nozīmē, ka “apakšā ir daudz, bet augšā maz” un nekas neliecina par to, ka varētu veidoties kronis. Staltbriedim jau pie trešajiem ragiem jāsāk veidoties kronim, bet ceturtajiem ragiem jābūt ar kroni abās pusēs.

3.1. attēls
Briedis ar ceturtajiem ragiem. Astoņi žuburi ar tieviem ragiem, gariem acu žuburiem un īsākiem vidus žuburiem. Ja velk iedomātas līnijas no raga gala abās pusēs uz acs žubura galu un pamatu, izveidojas trijstūris.

3.2. attēls
Staltbriedis ar piektajiem ragiem. Divpadsmit žuburu ar gariem galiem. Velkot vienu līniju no kroņa lejā uz acs žuburu, bet otru līniju no kroņa uz leju raga pamatnes virzienā, izveidosies taisnstūra divas garākās malas, tās savienojot, sanāks taisnstūris.

Izmantota informācija no M.Fišera un H.G.Šumaņa grāmatas "Staltbriedis", "Neumann-Neudmann", 2004.

Vakcinācija ievērojami samazinājusi trakumsērgas izplatību

Pārtikas un veterinārais dienests (PVD) ir uzsācis meža dzīvnieku vakcināciju pret trakumsērgu, kas turpināsies līdz 8. oktobrim. Vakcinācija, kas Latvijā tiek veikta no 2005. gada, ir ievērojami samazinājusi trakumsērgas izplatību valstī.

7 reizes mazāk saslimušo

Trakumsērgas izplatība Latvijā pakāpeniski turpina samazināties. PVD 2010. gadā veiktās pārbaudes liecina, ka trakumsērgas gadījumu skaits, salīdzinot ar 2009. gada šo pašu periodu ir samazinājies par 70%, savukārt, salīdzinot ar 2005. gadu, kad PVD uzsāka meža dzīvnieku vakcināciju, trakumsērgas gadījumu skaits samazinājies 7 reizes. Ja 2005. gadā tika konstatēts 421 dzīvnieka saslimšanas gadījums ar trakumsērgu, tad 2009. gadā tie bijuši 69, bet 2010. gada 7 mēnešos – 15 gadījumi. Lielākā daļa no saslimušajiem bijuši meža dzīvnieki, pārsvarā – lapsas un jenotsuņi. Lai arī trakumsērgas gadījumu skaits katru gadu turpina samazināties, tā joprojām ir aktuāla problēma Latvijā, tādēļ PVD divas reizes gadā – pavasarī un rudenī veic meža

dzīvnieku vakcinēšanu pret šo bīstamo slimību. Vakcīna ir īpaši izstrādāta lapsām un jenotsuņiem.

Trakumsērgas apkarošana ir viena no Eiropas Savienības prioritātēm. PVD izstrādāto trakumsērgas apkarošanas programmu ir apstiprinājusi un līdzfinansē Eiropas Komisija.

Vakcīna nav bīstama cilvēkiem, tomēr jāuzmanās

Meža dzīvnieku vakcinācijai tiek izmantota novājināta trakumsērgas vīrusa SAD B 19 celmu saturoša vakcīna „Fuchsoral”, kas iestrādāta zivju miltu, tauku un parafina maisījumā. Vakcīna ir brūnganā krāsā, veidota kuba formā, kas apjomā nedaudz mazāks par sērkokociņu kastīti.

Vakcīnu izvietošana sākas no Kurzemes piekrastes un pakāpeniski virzās valsts austrumu virzienā. Šim darbam PVD izmanto mazās aviācijas lidmašīnas, kas lidojumus veic no Cīravas lidlauka. Vakcīnas tiek izvietotas apdzīvotu vietu tuvumā. 1 kv. km teritorijai paredzētas 20 līdz 25 vakcīnas.

Vakcīna nav bīstama ne cilvēkiem, ne mājdzīvniekiem, kā arī apkārtējai videi. Ja to-

mēr cilvēks nonācis tiešā saskarsmē ar vakcīnu (ēsmas iekšpusē tā ir šķidra) – tā nonākusi acīs vai brūcē, jāvērsas pie ārsta. PVD aicina vecākus pastāstīt bērniem, ka vakcīnas nav jāaiztiek, kā arī lūdz to ievērot pieaugušos, jo meža dzīvnieki, sajutuši cilvēku smaržu, ēsmu neēdīs.

Vakcinējiet mājdzīvniekus pret trakumsērgu!

Trakumsērga ir bīstama, neārstējama dzīvnieku un cilvēku veselību un dzīvību apdraudoša infekcijas slimība, kas izplatīta visā Latvijas teritorijā. Trakumsērgu galvenokārt izplata savvaļas dzīvnieki – lapsas un jenotsuņi. Mājdzīvnieki, visbiežāk suņi un kaķi, ar trakumsērgu inficējas pēc kontaktēšanās ar slimiem savvaļas dzīvniekiem. Vienīgais efektīvais trakumsērgas profilakses pasākums ir savlaicīga dzīvnieku vakcinācija pret tra-

Foto: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Vulpes_vulpes_face.jpg

kumsērgu, kas jāveic reizi gadā. PVD pārbaudes liecina, ka katrā trešajā no pārbaudītajām dzīvnieku novietnēm, saimnieki nebija vakcinējuši pret trakumsērgu suņus un kaķus.

Izmantota informācija no www.pvd.gov.lv

Iras recepte

Ira Dombrovska,
vaļasprieks – medību kulinārija

Medijums uz maizes

Medniekiem, dodoties uz visu dienu mežā, jāparūpējas ne tikai par piemērotu apģērbu un aksesuāriem, bet jāatceras arī par vēdera lab-sajūtu. Iespējams, ka maize ar desu un sieru apmierinās izsalkumu, taču, ilgāku laiku ēdot vienu un to pašu, garšas kārpīņas var sākt protestēt, pieprasot kaut ko jaunu. Šoreiz mediju-mu gatavošu, lai tas būtu liekams uz maizes.

Nepieciešams atkaulots mežacūkas stilbiņš, arī dažādi gaļas atgriezumī, sīki sakapāti sīpoli un ķiploki, sāls pēc garšas, melnie pipari, svaigs sīki sagriezts čilli vai tā pulveris, kadiķu ogas, lauru lapas un baltvīns.

Gaļu sagriež 2 x 2 cm lielos gabaliņos. Ņem karstumizturīgu trauku, kurā ieliek gaļu, pievie-no kadiķu ogas un lauru lapas, pārlej pāri baltvī-nu. Ja gaļa ir liesa, var izmantot olīveļļu, taču tad baltvīnu nelieto. Pievieno arī pārējās sastāvdaļas.

Trauku ar ēdienu liek cepeškrāsnī un sautē 4 stundas 150°C temperatūrā. Pēc tam atdze-sē un no ēdiena izņem kadiķu ogas un lauru lapas, lai nesabojā garšu un neķeras zobos. Ar divām dakšīnām saplēš gaļu pa šķiedrām vien-veidīgā masā.

Pasniedz ar maizi, bet, lai ēdienu padarītu

vēl gardāku, maizi nograuzdē. Piedevās lieliski noderēs marinēti gurķiši, sēnes un tomāti.

Šo ēdienu vēsumā var glabāt vairākas nedē-las.

Mednieki sacenšas par “Strautiņu kausu”

28. augustā jau piekto reizi Kandavas šautuvē “**Strautiņi norisinājās „Strautiņu kaus”**, kas pulcēja 77 dalībniekus no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Sacensības dod iespēju medniekiem sagatavoties staltbriežu medībām, kas sākas 1. septembrī. „Strautiņos” pirmo reizi Latvijā notika staltbriežu ragu vērtēšanas sacikstes.

„Sacensībās galvenais uzsvars tiek likts tieši uz šaušanas disciplīnām ar vītņustobra šaujamierociem, lai mednieki sagatavotos dižmedījuma medību sākumam un varētu pārbaudīt savas spējas un ieroču precizitāti,” stāsta pasākuma galvenais rīkotājs un iedvesmotājs Agris Riba. Var tikai apbrīnot

„Strautiņu kausa” organizatorus – zemnieku saimniecību “Strautiņi” –, kas par spīti dažādām grūtībām, tomēr uzņēmušies sacensību rīkošanu un izveidojuši tās par stabilu tradīciju.

Šaušana notika piecās dažādās disciplīnās. Kamēr pieredzējušie mednieki mērojas spēkiem, arī jaunā paaudze sacentās, šaujot ar pneimatiskajiem ieročiem.

Pasākuma nagla bija staltbriežu ragu vērtēšanas sacensības, kas, aizgūtas no Polijas kolēģiem. Latvijā notika pirmo reizi. Sacensību dalībnieks ar „Nikon” binokļa palīdzību 30 sekundes varēja vērot staltbrieža ragus, kas tika demonstrēti 80 m attālumā. Medniekam bija jāpasaka, vai ragi ir simetriski, cik tiem žuburu, kāds ir ragu svars un

vai medijums ir saudzējams vai medijams.

“Sacensību dalībnieki ir mednieki, kas iet mežā un ikdienā ar to saskaras,” saka A. Riba un turpina, “taču visiem bija savi pārsteigumi. Visvairāk mednieki kļūdījās, nosakot ragu svaru. Taču šāds pārbaudījums ir vajadzīgs, lai palīdzētu medniekiem sagatavoties ragu novērtēšanai dabā.”

“Strautiņu kausu” izcīnīja Arnis Romans, 2. vietu ieņēma Igors Dombrovskis, bet 3. vietā ierindojās Andis Apse. Sacensību rīkotāji bija parūpējušies par bagātīgu balvu fondu.

„Strautiņu kausa” organizatori pateicas par atbalstu agrofirmām “Tērvete”, firmām „Nikon”, medniekam Modrim, kā arī uzņēmumam „mednieks.lv”.

„Par Labu Latviju!” paraksta saprašanās memorandu ar Latvijas Mednieku asociāciju

Vienojoties par sadarbību, trešdien, 1. septembrī, politiskā apvienība „Par Labu Latviju!” (PLL) parakstīja saprašanās memorandu ar Latvijas Mednieku asociāciju. Apvienības vārdā memorandu parakstīja bijušais ārlietu ministrs Māris Riekstiņš, savukārt Latvijas Mednieku asociācijas vārdā – Ainārs Zvejnieks.

Lai efektīvi sakārtotu medību saimniecības organizāciju Latvijā, plānots pārskatīt un vienkāršot birokrātiskās procedūras dzīvnieku uzskaitē, medību atļauju izsniegšanā un izmantošanā. Vienošanās paredz panākt, ka normatīvajos dokumentos tiek pārskatītas un skaidri definētas funkcijas un to sadale

starp Valsts meža dienestu un mednieku asociācijām un klubiem, kā arī citām valsts un pašvaldību institūcijām.

Memorands paredz pārskatīt Medību saimniecības attīstības fonda administrēšanas un līdzekļu izmantošanas kārtību. PLL apņemas panākt, lai šā fonda darbībā un līdzekļu izmantošanā primārās būtu Latvijas mednieku intereses un fonda līdzekļi tiktu izmantoti medību saimniecības attīstībai.

PLL paredz sagatavot nepieciešamos grozījumus topošajā Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likumā, lai atceltu likumprojekta ietvertās prasības medniekiem attiecībā uz kontrolšāvienu veikšanu ar vītņustobra

ierociem ik pēc 5 gadiem, kā arī noņemt nepamatotus atļautā ieroču skaita ierobežojumus.

Plānots sagatavot nepieciešamos grozījumus Medību likumā, lai tas paredzētu medību iecirkņu robežu noteikšanas skaidru kārtību valstī, kā arī svītrotu nepamatotus minimālā vecuma ierobežojumus personām, kuras vēlas saņemt mednieka apliecību. Abas organizācijas apņemas nepieļaut, ka tiek izstrādāti un pieņemti vides aizsardzību regulējošie normatīvie akti, kas paredz nepamatotus medību ierobežojumus vai aizliegumus, kas nav balstīti uz objektīviem pētījumiem.

Vai konkurss izglābs Rīgu no bebbiem?

Rīgu iekarojuši bebbri, nodarot būtisku kaitējumu kanālmalas apstādījumiem, bet galvaspilsētas tēviem trūkst ideju, kā ar tiem tikt galā. Tikko noslēdzies konkurss, ar kura palīdzību Rīgas dome cer atrisināt bebru problēmu pilsētas kanālā.

66 pieteikumi cīņai ar bebbiem

Rīgas domes deputāti šovasar piešķīra Ls 3600 no Vides aizsardzības fonda līdzekļiem, lai novērstu bebru postījumus pilsētas kanālmalas apstādījumos. Ls 600 no piešķiruma paredzēti konkursa balvu fondam, bet Ls 3000 – kanālmalas koku aizsardzības pasākumiem pret bebru postījumiem. Šī summa tiks izlietota, lai īstenotu labākās konkursa pieteikumus piedāvātās idejas.

Rīgas domes izsludinātais konkurss noslēdzās 6. septembrī, un jau 15. septembrī uz pirmo sēdi sanāca konkursa komisija, lai izvērtētu 66 dalībnieku piedāvātās idejas cīņai ar bebbiem Rīgas pilsētas kanālā. Konkursantu vidū ir arī ārzemnieki – dalībnieki no ASV, Lielbritānijas un Somijas.

Konkursa uzvarētājam paredzēta Ls 300 naudas balva, 2. vietas ieguvējs saņems Ls 200, bet 3. vietas ieguvējam pienāksies Ls 100.

Rudenī gaidāma „ofensīva”

Pašvaldības aģentūras „Rīgas dārzi un parki” direktors Agnis Kalnkaziņš apgalvo, ka līdz šim visi iespējamie pretbebru līdzekļi jau esot izmēģināti un rudenī kanālmalas apstādījumus sagaida īsta bebru „ofensīva”. Kā uzskata A.

Kalnakiņš, pagaidām vienīgais risinājums ir bebru izķeršana, lai gan arī tas nebūs simtprocentīgs risinājums, jo var taču uzrasties jauni bebbri. Par bebbiem varot priecāties un sajusmināties tūristi, kamēr vien dzīvnieki nesāk graužt kokus, kuriem ir ne tikai malkas, bet arī ainaviskā vērtība.

Aģentūras vadītājs pieļāva, ka labs apstādījumu aizsardzības risinājums varētu būt sētiņa abās kanāla malās, kas neļautu bebbiem tikt pie kokiem, tomēr tas izmaksātu pārāk dārgi un aģentūra to nevarot atļauties.

Rīgas centrā un apkārtnē, piemēram, Ķīšezera rajonā un Sarkandaugavā, „saimnieko” vairāk nekā 120 bebru.

Izmantota informācija no <http://zinas.nra.lv>

Buciņš vējā

Augusts Ragainis

Jaunībā biju traks mednieks – lietus, sniegs un vējš mani neatturēja par visām varītēm tikt pie medījuma. Vectēvs, kas mani no puikas gadiem par mednieku bija audzinājis, tik smēja vien un uz vecmammās sašutumu atrūca, ka gan jau man tas karstums noskriešot, tad arī sāksot ar galvu domāt. Tā arī beigās sanāca. Taču jaunības dienās ne reizi vien savas kāres un pārdrošības dēļ piedzīvoju visādus brīnumus. Kas tos visus vairs var atcerēties, taču pāris gadījumu prātā vēl palikuši.

Togad man ar bukiem īsti neveicās – tad ne tur aizgāju, tad ne tāds vējš gadījās, tad buks mani pamana, tad aizšauju garām. Vasara jau griezās uz rudens pusi, bet es vēl nebiju savu buciņu nomedījis. Izmisums rūca manās dzīslās, darot mani nemierīgu.

Vienu vakaru, kad debesis it kā skaidras, bet vējš zēģelēja kā traks, savācu savas mantīņas, plinti pār plecu un uz pļaviņu prom. Tur man blīznā bija iekārtota ne pārāk ērta kancele, uz kuras sēžot, nemanīts no koka lapotnes varēju novērot visu lauku. Mirkli, kad iekārtojos, sapratu, ka labi nebūs – koks vējā lokās un šalko, bet es sēžu kā šūpolēs. Taču, ja jau uz mežu biju atnācis, tāda nieka vējēla dēļ mājās nedošos. Nolēmu palikt un gaidīt savu buciņu. Un kas gan būtu domājis, to vakar tas arī iznāca – no meža tālākajā lauka stūrī un kā noburts nāca tieši uz manu pusi.

Kad buciņš bija šāviens attālumā, notēmēju un šāvu. Taču kā parasts – vējš uzpūš visnepiemērotākajā brīdī un pēc šāviens sa-protu – būs garām. Buks satrūkstas un laiž uz mežu prom. Par laimi tam vēl diezgan liels gabals noskrienams. Nu vairs nav laika domāt, tēmēju un šauju atkal. Protams, garām! Ātri pārlādēju, šāviens – garām! Vējš blīgznu plucina un loka visos iespējamajos virzienos, pamēģini tādos apstākļos trāpīt.

Buciņš uz mirkli pietāj, es tēmēju, un man galvā tik viena doma – šī ir mana pēdējā patrona un pēdējā iespēja to āzīti dabūt.

Šāviens! Buciņš gar zemi.

Kad priecīgs rāpjos zemē no koka, skatos – āzītis slienas kājas un mežā iekšā. Es ne izšaut vairs varēju, neko, tik noskatīties, kā dzīvnieks pazūd krūmos. Ak, kas par sašutumu mani pārņēma! Biju gatavs vai zemes spert gaisā par savu muļķību.

Tai vakarā bija jādodas pēc sava uzticamā asinspēdu suņa Dukša, lai savainoto stirnāzi atrastu. Abi divi ar Duksi pusi nakts pa mežu dzināties, līdz āzīti dabūjām. Bez suņa tas man nebūtu izdevies.

Viss beidzās veiksmīgi, tomēr guvu ļoti labu mācību. Lai arī esmu un biju labās domās par savu šaušanas prasmī, taču tagad man bija skaidrs, ka uz mežu līdzī jāņem pietiekami daudz patronu, lai tās neizbeigtos pašā nepiemērotākajā brīdī. Kopš tās reizes šaušanai vienmēr izvēlos stabilu pamatu, bet tajā blīznā kāpju tikai mierīgā laikā.

Informatīvs izdevums

Izdots ar Medību saimniecības attīstības fonda atbalstu

Latvijas Mednieku asociācija
Rīga, Matīsa iela 8, LV-1001
Tālrunis, fakss: 67291006

Redaktors:

Jānis Kļaviņš, tālrunis: 29490029
e-pasts: exl@exl.lv

Makets, dizains:

SIA "Mappa"
www.mappa.lv
Tālrunis: 26714934
e-pasts: info@mappa.lv